dit cęlum quaſi cameram: ſuper aquas fun
dauit eū. Qui poſuit in deſerto fontes aqua
rum. et ſuper verticem montiū lacuſ ad emit
tendum flumina ab eminenti petra. vt porta
ret terram. Qui finxit hominē. et poſuit cor
ſuum in medio corporis. et miſit ei ſpūm vi
tam et intellectum ⁊ ſpiramen dei omnipotē
tis qui fecit omnia et ſcrutinat omnia abſcō
ſa in abſconſis terrę. Hic nouit adinuentōz
veſtram. ⁊ quę cogitatis in cordibus veſtriſ
peccantes et volētes occultare peccata vr̄a.
Propter quod dominus ſcrutinando ſcru
tinauit omnia opera veſtra. et traducet vos
omnes. ⁊ vos confuſi eritis cum proceſſerit
peccata veſtra coram hominibus. ⁊ iniquita
tes erunt quę accuſatores ſtabūt in die illo.
Quid facietis. aut quō abſcondetis pecca
ta veſtra coram deo et angelis eis? Ecce iu
dex d[illegible]s: timete eū. Deſinite a peccatis vr̄iſ
⁊ obliuiſcamini iniquitates veſtras iam age
re eas in ſempiterno. ⁊ deus educet voſ. et li
berabit de omni tribulatōne. Ecce enim incē
ditur ardor ſuper vos turbę copioſę. et rapi
ent quoſdam ex vobis ⁊ cibabunt ydolis oc
ciſos. ⁊ qui conſenſerint eis erunt illis in de
riſum et in improperium ⁊ in conculcatōnē.
Erit enim locis locus. ⁊ in vicinas ciuitateſ
exurrectō multa ſuper timentes dominum.
Erunt quaſi inſani nemini parcentes. ad di
ripiendum et deuaſtandum adhuc timenteſ
dominuz. quia deuaſtabunt ⁊ diripient ſub
ſtantias. ⁊ de domibus ſuis eoſ eijciēt. Tūc
parebit probatio electorum meorum: vt au
rum quod probatur ab igne. Audite dilecti
mei dicit dominus. Ecce adſunt dies tribu
lationis. ⁊ de his liberabo vos. Ne timea
tis nec heſitetiſ: quoniaz deus dux veſter ē.
Et qui ſeruat mandata et pręcepta mea dicit
dominus deus: ne pręponderent vos pecca
ta veſtra: ne ſuperelleuent ſe iniquitates ve
ſtrę. Ue qui conſtringuntur a peccatis ſuis.
⁊ obteguntur ab iniquitatibus ſuis: quēad
modum ager conſtringitur a ſilua. ⁊ ſpinis
tegitur ſemita eius per quam non tranſit hō
et excluditur. ⁊ mittitur ad deuoratōz ignis.

Liber eſdre quartuſ explicit. Incipit pro
logus beati Hieronimi preſbiteri in librū
Thobię.

Chromatio et he
liodoro epiſcopis. Hieroni
mus preſbiter in domino ſa
lutez. Mirari non deſino ex
actōis veſtrę inſtantiam. Exigitis enim vt li
brum chaldęo ſermone conſcriptum ad lati
num ſtilum trahaz. librum vtiqz thobię quē
hebręi de cathalogo diuinarum ſcripturarū
ſecantes. his quę agiographa memorant:
manciparunt. Feci ſatis deſiderio veſtro: n̄
tamen meo ſtudio. Arguunt eniz nos hebrę
orum ſtudia. ⁊ imputant nobis cō
tra ſuum canonem latinis auribꝰ
iſta tranſferre. Sed melius eſſe iu
dicans phariſęorum diſplicere iu
dicio: ⁊ epiſcoporum iuſſionibus
deſeruire: inſtiti vt potui. Et quia
vicina eſt chaldeorum lingua ſer
moni hebraico. vtriuſqz lingue pe
ritiſſimum loquacem reperiēs. vni
us diei laborem arripui. ⁊ quidq̄d
ille mihi hebraicis verbis expreſ
ſit: hoc ego accito notario ſermoni
bus latinis expoſui. Orationibus
veſtris mercedem huius operis
recōpenſabo cum gratum vobis
didicero me quod iubere eſtis di
gnati: cōpleſſe.

Explicit prologus in librū Tho
bię. Incipit liber Thobię. Capitu
lum primum.

bonus domini. perſonaz
deſcribit aptā negocio.
Thobias ex
inter illos abductus. de qui
bꝰ dr. prio tpe alleuiata eſt ter
ra za.
tribu et ciuitate neptali
rote. huius mūdi rotam ſuperās ſuperi
ora querens. inferiora et volubiliora relinquēſ
q̄ ē iſupiorib' galileę ſupra naaſō
retro enim relinquit viam ſpacioſam que du
cit ad mortē.
poſt viam quę ducit ad occiden
ſcientiam falſi nomīs ſiniſtram et falſam de
putat et mundanaz phiaz.
tem in ſiniſtra habens ciuitatez ſe
damnat. ſephet enim litterarū interptat
phet: Cum captus eſſet in diebus
dyaboli. ſuperborū. aſſirius enim
dirigēs interptatur
ſalmanaſar regis aſſiriorū. in cap
tiuitate tamen poſitus viam veri
tatis non deſeruit: ita vt omnia q̄
habere poterat quotidie concapti
iudeis.
uis fratribus ex eius genere imp
vel minor. in oculis ſuis. vn̄. quanto ma
ior es. hu. te in o.
tiret. Cumqz eſſet iunior omnibus
in tribu neptalim: nihil tamen pue
rile geſſit in opere. Deniqz cū irent

His que agio. Potiꝰ ⁊ veriꝰ dixiſſet
iter agiogpha. vl' lar
ge accepit agiogpha.
qſi ſanctoꝝ ſcripta. et
n̄ d' numero illoruz no
uē q̄ ppe dicūt' agio
grapha q̄ ſūt d' catha
logo. h' ē d' nūero. xxij
librorum. Cōſiſtit em̄
i pētbateuco. ⁊. viij. p
phetis. ⁊. ix. agiogra
phis. Or āt ſm grecoſ
i p̄ ordie. vij. ponit li.
addēs pētbateuco io
ſue ⁊ iudicuz. ⁊ vocat
ordinē illū eptateucū.
ab epta ſeptem ⁊ theu
cos volumē.

Et quidquid. ⁊c. Hoc dic ne videretur
ypbole qp tā breui tpe
tm̄ opꝰ videt' adiplere

Utriuſqz lingue. Tenebat libꝝ chaldi
cū ⁊ legebat hebraice.

Ca. I.

Thobias ex. Beda. Liber thobię
ē i ſupficie līe ſalubriſ
Maximiſ em̄ vitę mo
ralis et exemplis abū
dat et monitis. Sed
quantum poma folijs
tantū hiſtorię allego
ria precellit. Maxima
enim eccleſię continet
ſacramenta. Ipſe eniz
thobias populū iſrl'
ſignificat q̄ ceteris gē
tibus ydolatrię dedit̄
fide recta ⁊ operibus
deo ſeruiebat. vnde.
Cū irēt o. ad u. a. ⁊c.
Jeroboam nāqz q̄ fa
bricauit ad deceptōnē
ſubditorū vitulos au
reoſ ydolatrię ductores
exprimit. quorum com
plices ſignificantur in
ſubditis.

Neptali B. La
titudo. de qua. Latū
mandatū tuum nimiſ
cuius tribus. i. filij po
pulus fidelis eius ciui
tas eccleſia. De qua
Nō poteſt ciuitas ab
ſcondi ſupra montem
poſita

Supra naaſon. Naaſon augurīū huius ciuitas ſuperiora augu
ratur. i. cōtemplatur cęleſtia.

Cū cap. eſſ. Thobię captiuitas humani generis captiuitatez dſignat
per regem omniū prauorū. i. dyabolū qui nos d' patria cęleſti in huius exi
lij vallem deiecit.

Ita vt. o. ⁊c. Sic populus iſrael per doctoreſ diuini verbi elemoſinā
non ſolum rudibus ſuę gentis auditoribus: ſed gentibus ad iudaiſmū ve
niētibus miniſtrabat. Quidquid em̄ naturalis boni habuit qd' hoſtiſ cap
tiuans non abſtulit: hoc ſuis in exemplum virtutis oſtendebat. ⁊ portionē
ſalutaris ſcientię tanquaz decimam ſuę ſubſtantię aduenis. id eſt gentili
bus offerebat.

Nihil tamē. Jam illud apoſtolicum gerebat in pectore. Nolite pue

ri effici ſenſibus·mali/
cia autem paruuli eſto
te. Hoc autē ſm illos
dictū ē qui incedebāt
in mādatis domini ſi
ne querela·ſm illā re/
gulā tyconij·q̄ tanq̄
de codē agētes aliqñ
ꝓpter bonos omēs lau
dam⁹·aliqñ ꝓpter ma
los oēs vitupam⁹ qđ
ē ſecunda regula.

¶ Omnia primi
tiua ſua. Videt ob
loqui ꝙ prima decia/
tio cedebat in vſus le/
uitarū·ſecūda in neceſ
ſarijs erogādis qñ vi
ſitabat tēplū. Sed ter
cij anni decias q̄s tūc
ꝯſueuerant facere ꝯce
debāt paupibus. Et
ideo dicimus omnē il
lam vel omēs ſcdas q̄
non poterat accedere
ad templū timore cu/
ſtodū regis.

¶ Cum vero fa.
Sic pplš iſrael ampli
ficatus in egypto acce
pit ſynagogā cerimo/
nijs legalib9 p moyſen
inſtitutā·genuit ex ea
filiū q̄ cognouit xp̄m
ex ſuo genere gignēdū
vñ ꝓphetam ſuſcitabit
d.·z. z de fructu vē.t.
po.ſ.ſ.t. Cui nomē ſu
um ipoſuit credēdo z
ꝯfitēdo qđ pater de il
lo dicit. Ego primo/
genitū ponā illū·hoc
ē nomē ipſius iſrl'. vñ
primogenit⁹ meus iſrl'
Quē ab infantia ti·d·
d.credēdo z ꝯfitēdo.
ſ.ꝙ nunq̄ pctm̄ facerz
ꝯ ipſum timoris dñi
ſpūm impleret.

¶ In conſpectu
ſal. Nō obloquit ꝙ
alibi dicit ſalmanaſar
qui z ſennacherib·erat
eī binomi⁹ vel gene/
raliter omēs reges me
doꝝ ſic vocabant. Si
cut egypti pharaoneſ

¶ Cum autē. Sic
popul⁹ dei p lxx. inter
ptes ſcientiā diuine le
gis q̄ in decalogo ꝯti/
netur gētib9 ꝯmiſit vt
liberaret a fame verbi
dei ſub cirographo de
dit. i. ſub ꝯditione red
dendi cū ille diues eēt
vl' q̄ dederat repeteret
Acceperūt gētes vbū
dei z. q. negociādo ex/
ercent·etiā poſt chriſti
aduentū cū ſpūalem i
tellectū requirunt·red
dunt feneratori cū er

¶ gētes ¶ ydola ſub ſpecie ſapie daurata
omnes ad vitulos aureos quos
† pīceps idolatrie. x. eni tribus q̄ iſrael dicunt ſub ieroboā ydola venerabant ¦ popul⁹ iſrael
† hieroboā rex iſrael fecerat ¦ hic ſo
¶ ſecūdū illud fugite fornicationē·ydolatria ei fornicatio ē vñ gentili ꝯuerſo vxorem gentilem licet dimittere ſed nō aliā ducere
lus fugiebat ꝯſortia omnium·et
pergebat in hieruſalem ad templū
¶ dñm deū t. ado.
domini·z ibi adorabat dñm deū
† naturalia bona ¦ vel decimas
iſrael. Oia † primitiua ſua z ¦ ceri/
monias ſuaſ fideliter offerens: ita
¶ gentibus
vt in tercio anno proſelitis z adue
¶ ſalutarem ſciam
nis miniſtraret omnē decimatōnē
¶ a principio legis
Hec z his ſimilia ſm legē dei pue/
rulus obſuabat. Cum vero factuſ
† ſynagogā a moyſi ꝯtribuli ſuo ꝯſtitutam
fuiſſet vir accepit † vxorem annam
† confitendo credendo ¦ xp̄m ¶ primogenitus
de tribu ſua·z † genuit ex ea ¦ filiuz
¶ imponendū credens
nomē ſuum imponēs ei. Quez ab
filialiter
infancia timere deum docuit·z ab
ſtinere ab omni peccato. Igitur cū
¶ dyaboli
per captiuitatem deueniſſet cum
¶ ſynagoge religione † fide xp̄i ¦ mundū niniue eni ſpecioſa interpretat·et mundus coſmos grece ab ornatu dr.
vxore ſua † et filio in ¦ ciuitatem ni/
† alijs ydolatrie deditis
niue cum omni tribu ſua z † omneſ
† nō modo nō corpe ſed nec mente pollutus eſt.
ederent ex cibis gentilium· † iſte cu
¶ expoſitio
ſtodiuit animam ſuam z nunq̄ cō
taminatus eſt in eſcis eorum. Et
¶ cauſa meritum
qm̄ memor fuit domini in toto cor
† effectus merces ¶ ſicut danieli in nabuch. et ioſeph in ꝯſpectu pharaonis ¦ qui memor eſt omnium ſperantium in ſe
de ſuo· † dedit illi ¦ deus gratiam i
conſpectu ſalmanaſar regis·z de
¶ ſicut nabuch. ieremie
dit ei poteſtatem quocunq̄ vellet
ire habens libertatem quecūq̄ fa
¶ p doctores qui ſollicite circuibant gregem. ciuitatē vñ nouit iuſt⁹ aias iumentorum ſuorum
cere voluiſſet. Pergebat enim per
omnes qui erant in captiuitate·et
monita ſalutis dabat eis. Cū autē
veniſſet in rages ciuitatem medo
rum·z ex his quibus honoratus
¶ regum ¶ decalogum diuini verbi
fuerat a rege habuiſſet decē talēta
argenti·et cum multa turba gene

¶ gabelus ſecundū actiones vō ſecundū nois interpretationem ſignificat gētes.
ris ſui in gabelum egentez viderz
¶ omnes enim ex vno patre ſum⁹ creatore deo a deo factore ¶ ꝯditōe reſtituēdi
qui erat ex tribu eius: ſub cyrogra
¶ diuinā legē
pho dedit illi memoratum pōdus
argenti. Poſt multuz vero tempo
ris mortuo ſalmanaſar rege: cū re
gnaret ſennacherib filiuſ eius pro
eo·z filios iſrael exoſos haberet i
conſpectu ſuo thobias pergebat
¦ † ne in captiuitate deficerēt
per cognationem ſuam z † conſola
batur eos. Diuidebatq̄ vnicuiq̄
prout poterat de facultatibus ſuiſ
¶ tā corpe q̄ mente ¶ tā corpis
Eſurientes alebat·nudiſq̄ veſtim
q̄ mentis ¶ in pctō ¶ a dyabolo
ta prebebat·z mortuis atq̄ occiſ
ſepulturam ſollicitus exhibebat.
Deniq̄ cum reuerſus eſſet rex ſen
¶ inimic⁹ populi dei † mēbris quibuſdā amiſſis et in iudea dimiſſis
nacherib fugiens a iudea † plagam
quam circa euz deus fecerat prop
ter blaſphemiam ſuam·z irat⁹ mlt
tos occideret ex filijs iſrael: thobi
as ſepeliebat corpora eorum. At
¶ ab iniquis ¶ dyabolo ¶ p ſatellites ſue iniquitatis.
vbi nunciatum eſt regi iuſſit eum
¶ virtutes
occidi·et tulit omnem ſubſtātiam
† fide chriſti de eodem populo naſcituri
eius. Thobias vero cuz † filio ſuo
¶ inſtitutione ſynagoge
z cum vxore fugiens nudus latu
¶ doctores ſancti
it: quia multi diligebant eum. P⁹
dies vero quadragintaquinq̄ oc
¶ dyabolū ¶ ſcelerata ꝓles peſſima
ciderunt regē filij ipſius. Et reuer
¶ populus dei ¶ pacem
ſus thobias ad domum ſuā: omis
¶ virtutū vel tpalium bonorum
q̄ facultas eius reſtituta eſt ei.

C. II.

Poſt hec uero
cum eſſet dies feſtus do
† ſpirituale quo mens reficitur·vel corporale quo corpus in ſeruitio dei ſuſtentat·nemo eniz ſ.o.b.
mini z factum eſſet † prandium bo
num i domo thobie dixit filio ſuo

dentes iudeos in fine
ſeculi ſuſcipiūt z ſaluā
dis chriſti ſacramenta
ꝯmittūt z ſcripture ar
chana pandūt.

¶ Sepulturā ſol
li. Peccatoꝝ·vt nec
memoria in illis rema
neret tali ſepultura no
luerūt prēs noſtri ho
norari iuxta ſepulturā
chriſti. vñ iacob in iu
dea ſe uoluit ſepeliri z
ioſeph de oſſibus ſuis
mādauit.

¶ Deniq̄ cum re
uerſus. Bene ſenna
cherib de iudea fugit·
dyabolus eni verā cō
feſſionē ptimeſcit z añ
faciē eius nō ſubſiſtit.

¶ At vbi. Dyabol⁹
pplm dei p ydolatriā
ſpūali morte perimere
voluit z certas opes
virtutū auferre nec ua
luit·q̄ in eo erāt multi
ſancti·q̄ eius vite ꝓui
derent ac ſaluti. Fugit
aūt cū filio z vxore·q̄
nec fidē dñice incarna
tionis·nec ſtatū ſyna
goge deſeruit·qđ i ma
chabeoꝝ agonib9 luce
clarius claruit. Occiſo
rege a ſuis filijs omia
ſunt reſtituta thobie
q̄ ſupato ſepius a ſce
leribus ſuis dyabolo
q̄ velut peſſimaz ꝓlem
genuit redibāt ꝓſpera
pplo dei· q̄bus adhuc
alternationib9 eccleſie
ſtatum fluctuare vide
mus.

¶ Poſt hec. Qui
in lumine ē a vicijs fe
riat. vñ reliquie cogi
tationis dieſ f.a.t. Et
alibi. Vacate z uidete
quoniā ego ſum deus

Nō eñ̄ debem⁹ nos
in pericula p̄papitare l'
deū tēptare dum rōne
poſſumus agere. Uñ
Si pſecuti fuerit vos
in v·c·f·in a. Et alibi.
Hieſus aūt abſcōdit
ſe·7c·de tē. Et paul⁹
ī ſporta dimiſſus ē p
murū. Et hieſus fugit
in egiptū·7 ibi erat vſ
q̄ȝ ad obitū herodis.

Contigit. Beð.
Nemo mireť: ſi aliqū
bonū typice malum.
mala bonū ſignificēt.
Si eñ̄ h̄ nō liceť: nūq̄ȝ nigro attramento:
ſ ſp auro lucido nom̄
dei ſcriberetur. q: de⁹
lux ē. Sȝ ſi nom̄ dyaboli calculo candido
ſcribas: nihilominus
tenebras ſig̃ficat. Cecatus ḡ thobias popu
lū iſrael ſignificat. Cecitas eñ̄ ex p̄te ꝯtigit ī
iſrael·fatigatus a ſepl'tura: eſt cecatus. Qui
eñ̄ īfatigabili'ī bonis
operib⁹ pſiſt. t·fidei lumē ñ̄ amittit. Ita ſpiritualiť fatigatus dormit qui vigilare ·ſtare
viriliť agere 7 ꝯfortari negligit. Cui dr̄. ſurge qui dormis 7 exurge a mortuiſ 7c.

Ex nido hirun.
Hirundines propter
leuē volatū: ſupbiam
leuitatēq̄ȝ ſignificant.
quorū immundicia q̄bus dn̄atur excecat.
Nido hirūdinis ſuppoſitus dormit qui leuitati laſciuie ac ſuperbie ſe īcautus ſubijcit.
Hec cecitas populo
iſrael īminente domini aduentu ī carne maxime p̄ualuit·cū romane ſeruitutis iugo laboraret: 7 diuine legiſ
p̄cepta male viuendo
violaret

Sed immobi.
Quia a domo dei incipit iudiciū dei. vnd'
a ſanctuario meo incipite. Qui non corripitur ñ̄ ē fili⁹· q̄ p̄cit virge odit filiū. Paulus
tā q̄ȝ puer colaphizať
ne tanq̄ȝ iuuenis extollatur.

Inſultabāt. B.
Erāt ī pop'lo illo qui
temere miſerijs populi īſultarēt·ſ·q̄ ātiqua
felicitate patrū q̄ dōſi
miliť ꝑuiebāt iam careret. q̄s idē popul⁹ per

ſ ñ̄ vult ſolus buccellā ſuā comedere·vñ̄ iob·
ſi comedi buccellā meā ſolus.
Uade et adduc aliquos de tribu
† ſ maxime aūt domeſticos fidei. †† ſ nō eos
qui corpus tantū occidunt. ſ tā ſpūaliter q̄ȝ
corporaliter·vñ̄. Ecce q̄ȝ bonū et q̄ȝ io. h. f. i v.
ſ beatus qui intelligit ſup̄ egenū et pau. vere
pauper ē qui filiorū morē timet. vñ̄·beatus vir
qui timet dō.
†noſtra ††timentes deū 7 epulētur
nobiſcum. Cumq̄ȝ abiſſet: reuerſuſ
nūciauit vnum ex filijs iſrael iugulatum iacere in platea. Statimq̄ȝ
exiliens de accubitu ſuo relinquenſ
ſ cibū aīe cibo corpis p̄ferēs.
prandium ſuum ieiunus peruenit
ad corpus. Tollenſq̄ȝ illud portauit ad domum ſuam occulte: vt dū
ſol occubuiſſet: caute ſepeliret eū.
Cumq̄ȝ occultaret corpus: mandu
† ſ primi: ſ fuerunt m·l·m·p·d·a·u ſ tiranni
ſ reddēs q̄ ſunt dei deo. et q̄ ſunt ceſaris ceſari
cauit panem cum †luctu 7 tremore
memorans illum ſermonem quez
dixit dn̄s per amos prophetā. Dies feſti veſtri conuertenť in lamentatōnem 7 luctum. Cū vero ſol oc
ſ q: mortuis occumbit ſol iuſticie
ſ ſepultū mole peccati oſtēdit.
cubuiſſet abijt et ſepeliuit eum. Ar
† ſ carne amici hois ·non hois inimici aīe·nul
guebant eum omēs †proximi ſui:
la enim peſtis efficacior ad nocendū q̄ȝ familiaris inimicus.
dicentes. Jam huius rei cauſa interfici iuſſus eſ·7 vix effugiſti mortis imperium·7 iterū ſepelis mortuos. Sed thobias plus timens
ſ qui pōt corpus et aīaȝ p·i g·
ſ qui corp⁹ tantū
ſ feſtinanter occulte
deum q̄ȝ regem rapiebat corpora
ſ vt nec ab humanitatis officio
ceſſarȝ·nec regē īdiſcrete offēderȝ
occiſorū 7 occultabat in domo ſua·
7 medijs noctibus ſepeliebat eos
Contigit autem vt quadam die fatigat⁹ a ſepultura veniens domuȝ
iactaſſet ſe iuxta parieteȝ et obdormiuiſſet: 7 ex nido hirundinuȝ dormienti illi calida ſtercora inciderēt
ſuper oculos eius·fieretq̄ȝ cecus.
Hanc autem temptatōnē idō permiſit dn̄s euenire illi: vt poſteris
daretur exemplū patientie eius: ſicut et ſancti iob. Nam cum ab infantia ſua ſemper deum timuerit·
7 mandata eius cuſtodierit: non ē

ſ ſicut de iob dr̄·in oībus hiſ non peccauit iob
l. s.
contriſtatus contra deum q̄ plaſ cum temptaretur·
ga cecitatis euenerit ei: ſed immoſ filiali·vñ̄. timete dominū oēs
ſancti eius. ſ iob ſit
nomē d·h·ſ·d·p·i·f·ē
bilis in dei timore permanſit: agēſ
ſ tota vita iuſtorum dies ē
vn⁹ ō in diebus hełie mortu⁹ ē iob plen⁹ dieruȝ
gratias deo omnibus diebus vite
ſue· Nā ſicut beato iob inſultabāt
ſ baldach·ſophar·et eliphath
ſ carne
reges· ita iſti parentes et cognati
ſ oēſ qui pie volunt viuere in chriſto
patiuntur ob p̄bria
eius·7 irridebant vitam eius·di
ſ nuſq̄ȝ † ſ remuneratō vel vtilitas ſpei.
centes. Ubi eſt †ſpes tua pro qua
ſ quaſi mercennarius. mali enim aut vt ſerui
deo timore ſeruiunt. aut vbi mercennarij mercedem querunt. ideo beatitudinem que eſt ipſe
deus nunq̄ȝ recipient
elemoſinas faciebas 7 ſepulturas
Thobias vero increpabat eos·dicens. Nolite ita loqui: quoniam
ſ ſancti eē debe⁹ ſiľes patribus ſ futuram inquirimus pro illa fideles ſumus
filij ſanctorum ſumus·7 vitā illaȝ
ſ non hanc ſ per gratiam·gratia autem dei vita eterna † ſ perſeuerātibus
non incipientibus. vltima ſemper eſt expectanda dies hominis. vnde. qui perſeuerauerit vſq̄ȝ i
fi. h·ſ·e·
expectamus quam deus †datur⁹ ē
his qui fidem ſuam nunq̄ȝ mutāt
ab eo. Anna vero vxor eius ibat
ad textrinum opus quotidie·7 de
ſ labores m·t·q:·m·h·7c. et qui nō laborat nō
manducet
labore manuum ſuarū victuȝ quē
conſequi potuiſſet deferebat. Unde factum eſt vt hedum caprarum
accipiens detuliſſet domi. Cuius
cum vocem balantis vir eius au
ſ vir vxorem corrigit·ratio
ſenſualitatem
diret: dixit. Uidete ne furtiuus ſit
ſed reddite eum dominis ſuis· q̄a
non licet nobis aut edere ex furto
aliquid aut contingere. Ad hec vxor ei⁹ irata reſpondit. Manifeſte
ſ ratio futura querit et inuiſibilia· cua noſtra
econtra † ſ fructus elemoſinarum
facta eſt vana ſpes tua· et †elemoſine tue modo perierunt. Atq̄ȝ hiſ
ſ periſſe paruerunt
7 alijs huiuſcemodi verbis exprobrabāt ei.

Ca. III.

doctores 7 electos ſuos corrigebat·leq̄ȝ ad
implorādā dei clemētiā p̄ eterna vita conuertebat. thobias cec⁹
7 verbū dei p̄dicās reprobos 7 electos ſignificat· ſicut iacob cū angelo luctans factus ē
claudus 7 benedictus
In claudicatōe ſue gētis infidelitatē·i bndictōne ſignificās fideȝ.
Thobias v̄o vir ſanctus rurſus 7 increpatus a charitate ñ̄ ceſſat
Uñ. Charitas patienſ
ē·benigna ē 7c.

¶ Vel parentũ. Reddet deus peccata prm vſq in terciaz et quartã generatõnem his q̃ ſe oderũt. ⁊ ſiles malis pr̃ib⁹ ſunt.

ſ iuſtus in principio eſt accuſator ſui. qui celat vulnera nutrit. nos quoqz i oib⁹ que patimur deum iuſtum et miſericordem eẽ ſentiamus. vñ miſericordiã et iudiciũ c. t. d.

Tunc thobi
as igemuit ⁊ cepit ora
re cũ lacrimis. dicenſ:
Juſtus es domine. ⁊ omnia iudi-
cia tua iuſta ſunt. ⁊ omnes vię tuę
miſericordia et veritas ⁊ iudiciũ.
Et nũc dñe memor eſto mei: ne vin
ſ qr ſumo ſ in futuro ſ quaſi parce mihi ego ñ parco
dictam ſumas de peccatis meis:
ſ qr ego reminiſcor
neqz reminiſcaris delicta mea l' pa
ſ ſicut debuimus
rentum meorũ. qm̃ nõ obediuim⁹
ſ iõ a te iuſto iudice.
pręceptis tuis. ⁊ traditi ſumus in
ſ boſtiũ predã ſ exilium
direptõnem et captiuitatem ⁊ mor
ſ corpis vel aie
tem ⁊ in fabulam ⁊ in improperiũ
ſ gentibus
omnibus natõibus in quibus di
ſ tu ñ illi ſ peccatores ſ ſuper nos.
ſperſiſti noſ. Et nũc domie magna
iudicia tua: quia non egimuſ ſcdʒ
ſ õ virtute i virtutẽ
precepta tua. ⁊ non ambulauimuſ
ſ et ſi corã hoibus
ſinceriter coram te. Et nunc domi
† ſ que exuperat omnẽ ſenſum ſ que in omib⁹ iuſta ⁞ ſ quaſi nõ mea voluntas ſed tua ſit ſ nõ meã. ⁞ ſ vrgentibus egiptijs filii iſrael clamãt ad dominũ
ne ſm † voluntatem ⁞ tuam ⁞ fac me
ſ angelis ſ ⁞ in ſinu. in quiete anime abrahe cuius ipſe pater ſicut et fidei
cum. ⁊ ⁞ pręcipe in ⁞ pace recipere
ſ cupio diſſolui et eſſe tecum. ne malicia malorũ mutet cor meũ
ſpũm meuʒ. Expedit em̃ mihi ma
gis mori q̃ȥ viuere. Eadem itaqȥ
ſ qua thobias orauit et illa orauit
die contigit vt ſara filia raguelis i
rages ciuitate medoruʒ. ⁊ ipſa au-
diret improperium ab vna ex an-
cillis pr̃is ſui: quoniã tradita fue
rat ſeptem viris. ⁊ demoniũ nomi
deſertor. pprium nomẽ demonis.
ne aſmodeus occiderat eos. mox
vt ingreſſi fuiſſent ad eaʒ. Ergo cũ
pro culpa ſua increparet puellam
reſpondit ei. dicens. Amplius ex
te non videamus filium aut filiaʒ
ſuper terraʒ: interfectrix virorum
tuorum. Nunquid ⁊ occidere me
vis ſicut etiam occidiſti ſeptem vi-
ros? Ad hanc vocem perrexit i ſu
ſ mentis.
perius cubilum domus ſue: et
ſ in proſperitate eniʒ et aduerſitate ad ſanctã trinitateʒ preces debem⁹ dirigere
tribus diebus et tribus noctibus
ſ ſola oratõne pingueſcit quam macies corporis paſcit ſ oratio deum lenit. lacrima cogit. hec vngit. illa pũgit
ñ mãducauit neqȥ bibit. ſed in ora
tione perſiſtens cum lacrimis de-
precabatur dñm vt ab iſto impro
ſ infidelitatis ſ et aduentu filii
perio liberaret eam. Factum ẽ aũt
ſ luie ſancte trinitatis iplemur vt oratõnẽ cõpleamus.
die tercia cũ compleret benedictõ
nem: benedicens dñm. dixit. Bñ
ſ non reces ſ quos
dictum ẽ nomen tuum deus prm
debemus imitari quorum iuuamur meritis
ſ ſimiliter cum irat⁹ fueris miſericordie recordaberis.
noſtrorum qui cum iratus fueris
miſericordiam facies. ⁊ in tempo
ſ non dimittit deus peccata niſi in tribulatione et cordis cõtritõne. vnde. cor contritum et hu. nõ d.
ſ ñ aliiſ
re tribulatõiſ peccata dimittis hiſ
ſ corde ore et opere ſ ñ aliud a te ſ non ad ydola non ad mea merita
qui inuocant te. Ad te domine faci
ſ mentis que tibi ſoli placet. ſ quia inueni cor meum vt orarẽ te † ſ interiores. de quibus dicitur. leua oculoſ tuos et vide. et alibi. oculi tui colũbarum.
em meã couerto. † ad te oculos me
oſ erigo. Peto domie vt de vincu
lo improperij huiuſ abſoluas me.
aut certe deſuper terram eripias
ſ ſ quia
me. Tu ſcis domine quia nunquã
ſ nolui cognoſcere thorum in delicto
concupiui virũ. ⁊ mundam ſerua
ui animam meã ab omini concupi
ſ carnis. ſ qr riſus dolori miſcebit.
ſcentia. Nunqȥ cum ludentib⁹ mi
ſ mentis
ſcui me. neqȥ cum his qui in leuita
ſ de vitio in vitium ſ nõ cõſenſi
te ambulant participẽ me prebui.
ſ vt tibi fructũ faciam † ſ timens maledictõnem ſterilitatis
Virũ aũt cum † timore tuo non cuʒ
ſ carniſ
libidie mea conſenſi ſuſcipere. Et
ſ nihil temere diffiniamus q̃ nobis dubia ſunt. deo diffinienda reſeruemus
aut ego idigna fui illis. aut illi for
ſitan mihi digni non fuerũt: quia
ſ quos verum ẽ. ſ intactaʒ
forſitan viro alij conſeruaſti me.

¶ Sara. B. Turbã natõnũ ſignificat: cuius doctores cuncti vitã tm̃ hui⁹ ſęculi qd ſeptẽ dieb⁹ euoluitur nouerãt: ęterna neſciebant. Jõ a dyabolo rapti. quaſi ydolatrię mãcipati donec venit xp̃s ver⁹ ſponſus qui eã ſibi i fide deſponſauit hoſte ſupato. ſicut ſathan alligato dyabolo pñte ⁊ coopante angelo. in quo ſaluatoris diuinitas ſic i thobia ſignificat' humanitas. Nec mirandũ q̃ duas perſonas angeli. ſ. ⁊ hoĩs vnam chriſti figurare pſonã dicimus. qr i expoſitõnibus patrũ legimus vnã eius eẽ pſonam i yſaac ⁊ ariete figura-
tã: q̃ i humanitate occiditur vt ouis: i diuinitate pmanet ipaſſibilis cũ patre ſicut yſaac cũ abrahã domum reuertitur incolumis. Si enim aries chriſti humaĩtatẽ: hõ ſignificat diuinitatẽ: cur nõ apti⁹ hõ humaĩtateʒ: angelus deitatẽ. ¶ In ſupiori enĩ mẽtis noſtrę debem⁹ orare. vñ chriſtus ĩ mõte daniel i cęnaculo orat ⁊ heliſeus hʒ cęnaclã. ⁊ chriſtus in cęnaculo paſcha celebrat

¶ Cũ cõpleret o. Nomẽ pleĩtudinis in bono ſolet accipi. vñ. Vbi venit plenitudo tempis miſit de⁹ f. ſ. ⁊c ⁊ ĩpleti ſunt dies purgatõiſ marię. ⁊ d moyſe. ad finẽ vſqȥ ⁊pleuit

Miſſus ē. Raphael medicīa dī, miſſus ē dn̄s in mundū q̄ de ſe ipſo ait. Non eſt opus valentibꝫ medicus ꝫ. ma. ba. q̄ ꝛ populum iudaicū a tenebris pfidie ꝛ gentilē liberaret: ab ydolatrie ſeruitute. de quo vocabit magni pſilij āgelꝰ.

Corpus meū ſe. Corpa ſepeliendo q. ſacroſanctū depoſitū tre pmendamus. q̄ reddēda glorificanda in reſurrectōe credimꝰ.

q. neſcio qd̄ hominum. ſꝫ tu noſti
Non eſt em̄ i homis ptāte conſili
vnde. quis cōſiliarius eius fuit.
um tuū. Hoc autem pro certo ha
bet om̄is qui colit te: quia vita eiꝰ
pſtiterit · qui legittime certauerit coronabit et qui pſeuerauerit ſ. e.
ſi i probatōe fuerit coronabitur
a te ne deficiat
ſi aūt in tribulatōe fuerit liberabit
miſericorditer eni corripis qui flagellas omnē filium quē recipis
ꝛ ſi i correctōe fuerit ad miſcdiaꝫ
q̄ creaſti pdere nō vis
venire tuā licebit. Non enī delectaris
tribulationibꝰ · qꝛ a nobis
ris in perditōibus noſtris. qꝛ poſt
corpis vel aī · vtriuſqꝫ. vn̄ poſt tenebras ſpero lucem.
tempeſtatē tranquillā facis. ꝛ poſt
beati qui lugent quoniā i. cōſo.
lacrimatōneꝫ ꝛ fletū exultationem
cui oīa debemus · ſine fine · impl. te
infūdis. Sit nomē tuū deus bn̄di
cum in ſecula. In illo tempore ex
thobie et ſare · i bn̄placito
audite ſūt pces amboꝝ in pſpectu
chriſtus
glorię ſūmi dei. et miſſus ē angelꝰ
medicina dei
dn̄i ſanctꝰ raphael vt curaret eos
ab angelis
ambos. quoꝝ vno tēpore recitate
ſūt oratōes in conſpectu domini.

C. IIII

Igitur cum thobias
putaret oratōeꝫ ſuam exaudiri vt
mori potuiſſet: vocauit ad ſe tho
audi q̄ me
biam filiū ſuū dixitqꝫ ei. Audi fili
debes imitari · intelligētia
mi verba oris mei. ꝛ ea i corde tuo
religionis
quaſi fūdamēta pſtrue. Cū accepit
nemo vnqꝫ carnē ſu. o. h.
deus aiaꝫ meā. corpus meū ſepeli.
honora pa. t. et ma. t. ꝛc. et q̄ maledixerit patri vel matri. mor. m.
ꝛ honoreꝫ habebis mr̄i tuę oībus
q. ne ſis ingratus maternis laboribꝰ ei redde te qui cum dolore dedit te
diebꝰ vitę eiꝰ. Memor enim eſſe
debes: q̄ ꝛ quāta picula ppeſſa ſit
propter te i vtero ſuo. Cū aūt ꝛ ipſa
in bono · ſimul viuunt ſancti ſimul ſepeliunt quorū eadem vita fides et eadem in morte requies.
cōpleuerit tps vitę ſuę: ſepelies eā
nō dicit noctibus qꝛ tota vita iuſtorum dies eſt.
circa me. Omnibus aūt diebꝰ vitę tuę
vel dn̄m. caritatē dei. ſpem. fidē
i mēte habeto deū: ꝛ caue ne aliqn̄
nō dicā facias · qꝛ eſt fouere vel tacere cū poſſis arguere
peccato cōſētias: ꝛ ptermittas pręcepta dei nr̄i. Ex ſubſtantia tua fac
nō de rapina

miſericordiā q̄ prꝰ eſt in mente qꝫ in ope. vn̄ qui miſeret et cōmodat · oī petenti te tribue
vn̄. viſitās ſpecieꝫ tuā n̄ peccabis
elemoſinā: ꝛ noli auertere faciem
debes eni diligere p. t.
iudiciū ſine miſcōia fiet ei qui nō facit miſericordiā. date et dabitur vobis · beati eni miſericordes q. i. m. co.
tuā ab vllo paupe. Ita enī fiet: vt
ſecundū facultatem nō ex triſticia aut ex neceſſitate. hylarem eni da. d. d.
nec a te auertat facies dn̄i. Quō
potueris ita eſto miſericors. Si
mltū tibi fuerit abūdāter tribue: ſi
volūtas a deo penſatur nō dati quātitas.
exiguū tibi fuerit etiā exiguū liben
ter ipartiri ſtude. Premium enim
vn̄ theſaurizate vobis the. i. ce.
iudicij ubi nemo ſufficiet ſi miſcōia deficiet
bonū tibi theſaurizas i die neceſſi
vn̄ abſcōdite elemoſinā i ſinu pau.
tatis: qm̄ elemoſina ab oī peccato
eterna · redemptio aīe uiri pprię diuicię et alibi. peccata tua elemoſinis redime. Item ſicut aqua extinguit igneꝫ i. e. e. p.
ꝛ a morte liberat. ꝛ nō patiet aiam
inferni
ire i tenebras. Fiducia magna erit
et ſi nō coram hoībus
corā ſūmo deo elemoſia: oībꝰ faciē
caue
tibus eam. Attēde tibi fili mi ab oī
mētis et corpis · expoſitio
fornicatōe. ꝛ pter vxoreꝫ tuā nūqꝫ
luxurie · neduū facere · nō veniat mihi peſ. ſu. iniciū oīs peccati ſupbia
patiaris crimen ſcire. Superbiam
mente · neduū facto
nūqꝫ in tuo ſēſu aut in tuo verbo
et ſi aliqn̄ ſit nō regnet · ibi ceciderūt oēs qui opantur iniquitatem
domiari permittas. In ipſa enim
mentis vel corpis hominis vel angeli · non veniat mihi pes ſupbie
initiū ſumpſit omnis pditio. Qui
non morabit opꝰ mercennarij tui apud te vſqꝫ mane. qui meruit opando nō mercatur expectando
cunqꝫ tibi aliquid opatus fuerit.
ſtatim ei mercedē reſtitue. ꝛ merces
mercēnarij tui apud te omnino nō
qd̄ tibi nō uis. alij ne feceris
remaneat. Quod ab alio oderis fi
eri tibi: vide ne tu aliquādo alteri
frange e. p. · beatus q̄ intelligit ſuper egenū et pau. · elemoſinā tribue ut opibus mię etiā iniuſti peccata ſepeliātur. i multis eni offendimus omēs. vn̄ ob. nō comedi buccellam meā ſolus.
facias. Panem tuū cū eſuriētibus
qui reddere nō pn̄t · cū videris nudū opi cū
non de rapina
ꝛ egētibus cōmede. ꝛ de veſtimētis
q̄ indigent · verbi dei
tuis nudos tege. Panem tuū ꝛ vi
qd̄ letificat cor ho. · nemo ē q̄ viuat et n̄ pec
num tuū ſup ſepulturam iuſti cōſti
tue · nolite margaritas ponere ante porcos et ſanctuꝫ nolite dare canibus · nō cōuiueris cum peccatoribꝰ qꝛ a cōuictu mores cōformant
tue. et noli ex eo māducare ꝛ bibe
ipio ne dederis · oīa fac cū cōſilio
re cum peccatoribus. Cōſiliū ſemp
nō a ſtulto in quo nō ē ſ. · qui pſeuerauerit in. fi. ſ. e.
a ſapiēte pquire. Omni tēpore bn̄

¶ cogitationib⁹ verbis opibus ¶ actiones co
gitationes.
dic deu𝔷· ⁊ pete ab eo vt vias tuaſ
¶ ad ſe ¶ nō ī mūdo
dirigat· ⁊ omnia cōſilia tua in ipſo
¶ firmiter
ꝑmaneāt. Indico etiam tibi fili mi
dediſſe me decem talēta argēti du𝔷
infantulus eſſes gabelo in rages
ciuitate medoꝝ· ⁊ chirographum
eius apud me habeo. Et ideo per
quire quō ad eū ꝑuenias· ⁊ recipi-
as ab eo ſupra memoratu𝔷 pond⁹
argēti· ⁊ reſtitues ei chirographū
ſuum. Noli timere fili mi: paupem
¶ in hoc mūdo
quidem vitam gerimus: ſed mlta
¶ i futuro ¶ timor dñi ē recedere a ma
lo vel a pctō. vñ timeas deū et recedas a malis
¶ beatus qui timet dō.
bona habebim⁹ ſi timuerim⁹ deū
¶ declina a malo
⁊ receſſerimus ab omni peccato ⁊
¶ fac bonū
fecerimus bene.

C. V.

Tunc reſpōdit
thobias patri ſuo ⁊ dixit
¶ dat nobis exēplum, vt ſanctis patrib⁹ obedi
amus. vñ honora p. t. et m
Omnia ꝑcepiſti michi · faciam pr̄
Quō aūt pecunia𝔷 hanc requira𝔷
ignoro. Ille me neſcit · ⁊ ego eum
ignoro. Quod ſignū dabo ei? S𝔷
neq𝔷 viam ꝑ qua𝔷 ꝑgatur illuc· ali
quando cognoui. Tunc pater ſuuſ
rn̄dit illi· ⁊ dixit. Chirographum
quidem illius apud me habeo: qđ
dum illi oſtēderis ſtatim reſtituet.
S𝔷 ꝑge nunc ⁊ inquire tibi aliquē
fidele𝔷 virū: qui eat tecū ſalua mer
cede ſua· dū adhuc viuo· vt recipi
as eam. Tunc egreſſus thobiaſ in
uenit iuuenē ſplendidū ſtantē ꝑci-
ctu𝔷· ⁊ quaſi paratū ad ambulādū
Et ignorās ꝙ angl's dei eſſet: ſalu
tauit eū ⁊ dixit. Vñ te habem⁹ bo-
ne iuuenis? At ille rn̄dit. Ex filijs
iſrahel. Et thobias dixit ei: Noſti
viam q̄ ducit in regionē medorū?
Cui rn̄dit: Noui ⁊ oīa itinera eiuſ
¶ angeli eni apud ſanctos manēt
frequēter ambulaui· ⁊ māſi apud

Ex filijs iſrael. Erat enim ex numero angeloꝝ qui ſunt filij iſrael qꝛ ſemꝑ vident deum facie ad fa. ⁊ ſę-pe mittunt in cuſtodia filioꝝ iſrael .i. videntium deu𝔷. vnde ꝯſtitui terminos populoꝝ iuxta numerū fi. iſrael.

Tunc igreſſus thobias. B. Apparuit angelus thobie ⁊ ſociū ſe ꝓbuit ⁊ filius dei hominē aſſumpſit· ⁊ uiſibiliter cū hominibus ꝯuerſatus humanum genus ſaluauit.

¶ boni eni equales angelis et coheredes et con
ciues futuri ſunt
gabelum fratrē nr̄m q̄ moratur in ra
† ciuitas ſanctorū in monte. peccatorū in valle
ges medoꝝ· q̄ poſita eſt in † monte
poſita ē
egbathanis. Cui thobias ait: Su
¶ nihil ſine conſilio patris agen dū decreuit.
ſtine me obſecro: donec hec ipſa
nunciē pr̄i meo. Tūc ingreſſ⁹ tho-
bias īdicauit vniuerſa hec pr̄i ſuo
¶ qꝛ cito occurrebat qđ volebat· vel qꝛ ſubito.
Suꝑ q̄ āmiratus pater rogauit vt
introiret ad eū. Ingreſſus itaq𝔷 ſa
lutauit eū· ⁊ dixit: Gaudiū tibi ſit
¶ pplīs iudeorū
ſemꝑ. Et ait thobias: Quale gau-
dium mihi erit· q̄ in tenebris ſedeo
⁊ lumē cęli non video? Cui ait iu-
† ap. ꝓpinquabit eni reg. c.
uenis. Forti aīo eſto: † ī ꝓximo eſt
vt a deo cureris. Dixit itaq𝔷 thobi
as. Nunq̄d poteris ꝑducere filiu𝔷
meū ad gabelū in rages ciuitatem
medoꝝ? Et cū redieris· reſtituā tibi
mercedē tua𝔷. Et dixit ei angelus.
Ego ducā ⁊ reducā eum ad te. Cui
tobiaſ rn̄dit. Rogo te, indica mihi
de q̄ domo: aut de qua tribu es tu
Cui raphahel angl's dixit: Genus
q̄ris mercēnarij: an ipſū mercēna-
rium qui cū filio tuo eat? Sed ne
forte ſolicitū te reddā: ego ſū azari
as · ananię magni filius. Et thobi
as rn̄dit. Ex magno genere es tu:
S𝔷 peto ne iraſcaris ꝙ voluerim
cognoſcere genus tuū. Dixit aute𝔷
illi angl's Ego ſanū ducā ⁊ ſanum
tibi reducā filiū tuum. Rn̄dēs aūt
thobias ait: Bene ambuletis· ⁊ ſit
dn̄s in itinere veſtro· ⁊ angl's eiuſ
comiteſ vobiſcū· Tūc ꝑatis oībuſ
¶ neceſſaria
q̄ erāt in via portāda· fecit thobiaſ
vale patri ſuo· ⁊ matri ſuę· ⁊ ambu
lauerūt ambo ſimul· Cumq𝔷 ꝓfecti
eſſent· cępit mater ei⁹ flere ⁊ dicere
¶ muliebris impatientia· affectio materna
Baculū ſenectutis noſtrę tuliſti· ⁊
trāſmiſiſti a nobis: Nunq̄𝔷 fuiſſet
pſa pecunia pro qua miſiſti eum.
Sufficiebat nobis paupertas nr̄a·
vt diuicias computarem⁹ hoc· ꝙ
videbam⁹ filiū noſtru𝔷. Dixit eiq𝔷

introduxit thobiaſ angelū ad patrē ꝛc. ⁊ dominus ꝑ miracula q̄ i carne fecit populo iudeoꝝ ex quo carne𝔷 ſuſceperat oſtēdit· qꝛ ē filius ⁊ angelus .i. nuncius paterne volūtatis· cui etiā gaudium ꝑpetue ſalutis ꝑdicauit dicens · penitentiā agite appro. eni r. cę. ⁊ deſperantib⁹ de lumine celeſti. Ego ſum inq̄t lux mūdi · q̄ ſequit' m. nō. a. in. te.

Et dixit ei angelus Ego ducā. B. Promittit angel⁹ thobie ducere filiū ſuū in ciuitatē medoꝝ ⁊ reducere. Promittit xp̄us iudeis credētib⁹ q̄uis plures ſint cęcati qꝛ incarnationis ſuę ſacramenta gentibus apiat ⁊ ī fine tpm ꝓpl'o iudeorum latius pādat· comitāte ⁊ cooꝑante diuinitatis ſue fide · deduct⁹ ad medos dicit. Alias oues habeo q̄ non ſunt ex h. o. De reducēdo dicit apoſtol⁹ donec plenitudo gentium intraret· ⁊ ſic oīs iſ. ſ. fieret. Interrogante angelu𝔷 thobia vnde eſſet · ego ſum īquit azariaſ ananie magni fili⁹. Azarias adiutor Ananias gloria dei · chriſt⁹ quoq𝔷 fidelib⁹ ſuis indicat qꝛ ipſe eſt de quo dicit'. Adiutor meus ⁊ liberator meuſ tu es dn̄e ne moreris · ⁊ vidimus gloriā eius g. q. u. a. p.

Tunc para. B. Apparente dn̄o in carne parata ſunt omnia q̄ ad redemptionē noſtrā neceſſaria erāt· ⁊ q̄bus ecclię fides ⁊ vita nutriat' ⁊ firmetur· donec hui⁹ ſeculi via finiatur. i. virtutes eius doctrina· tēptatio· paſſio· reſurrectio· aſcēſio ſpūſſancti miſſio· fides credentiū· ꝑſecutio· infideliū· his in iudea ꝑactiſ· mediator dī ⁊ hominu𝔷 ꝑ apl'os iudeis ꝯtribulibus ſuis · ⁊ gētibuſ gaudia ſupne ſalutis ⁊ pacis ꝑdicauit ⁊ his q̄ accipe ⁊ credere volebāt ꝑ ſeipſū donauit ⁊ ſic ad ſalutem gentiū ꝑ apl'os ꝑuenit

Profectus B. Domino veniente ad gentes ſaluandas p̄dicatores veſtigia eius ſunt ſecuti qꝛ qđ iuſſit impleuerūt. vñ. Euntes docete omnes gentes ꝛc. Domū quoqꝫ cornelij ipſe deuſ p̄mo p ſe īpleuit ſpūſancto ꝛ ſic petrus aqua pfudit. canes vocant̄ p̄dicatores qꝛ dei domum ꝛ eius ſubſtātiā ꝛ oueſ ſpūales a furibus ꝛ beſtialibus ſpiritibꝫ ꝛ hereticis defendūt.

Manſit. Dominice paſſionis ſacramētum manifeſte ſignificat. piſcis eni q̄ thobiā deuorare cupiēs angelo docēte occiſus ē: dyabolum ſignificat. qui dum in redēptore nr̄o carnē appetijt captus ē potentia diuinitatis. Tigris ē fluuius q̄ rapidiſſimo curſu a tigri velociſſima beſtia ſic nominat̄ decurſuꝫ noſtre mortalitatis ſignificat. in quo piſcis immanis latebat cū dyabolus hūani generis īuiſibilis ſeductor mortis habebat imperia. Mãſit thobias iuxta tygris fluenta. qꝛ dñs mundo apparēs inter mortales vitam duxit. ſ eum peccati vnda nō infundit nec ī eo princepſ mūdi veniēs q̄cq̄ʒ habuit.

Exiuit B. Chriſtus mortē cui nil debebat accepit vt pedes .ſ. ſuos .i. mēbra ſua a ꝯtagione peccati ꝛ mortis ablueret. Occurrit piſcis euꝫ deuorare cupiens. ꝛ dño in cruce paſſo dyabolus. quo mouente crucifixꝰ erat aduenit. q̄rens ſi q̄d peccati in eo inueniſſet

Quem expaueſcēs. Chriſtus imminente mortis articulo cepit pauere ꝛ tedere nō dyabolū ſ mortē q̄ inuidia dyaboli ītrauit in orbem naturali carnis fragilitate phorreſcēs. vñ pater transfer calicē hūc a me.

Apprehende.

ſ in dño confidit cui cōmiſit eū
thobias. Noli flere. Saluus perueniet filius nr̄. ꝛ ſaluus reuertet̄ ad noſ ꝛ oculi tui videbūt illū. Credo eni ꝙ angl's dei bonus comittetur ei. ꝛ bñ diſponit omnia q̄ circa eum geruntur: ita vt cū gaudio re-
ſ ſuſcepta conſolatione
uertatur ad nos. Ad hanc vocē ceſſauit mater eius flere. ꝛ tacuit.

C. VI.

PRofectꝰ ē aūt
ſ p̄dicatores. vñ famē
thobias. ꝛ canis ſecutus
patient̄ vt ca. et cir. ci.
eſt eum. ꝛ manſit prima manſio-
ſ decurſum mortalitatis
ne iuxta fluuiū tigris. Et exiuit vt pedeſ lauarꝫ ſuoſ. ꝛ ecce piſcis immanis exiuit ad deuorandū eū. Quē expaueſcēs thobias. clamauit voce magna. dicens Dñe: inuadit me Et dixit ei agl's. Apphende brachi-
ſ dñs potentiaꝫ dyaboli cōminuens paulū traduxit confidenter cruēs: lios de pote
am eius: ꝛ trahe eum ad te. Quod
ſtate tenebrarū quos filios lucis pſciuit et predeſtinauit.
cū feciſſet attraxit euꝫ in ſiccū. ꝛ palpitare cępit ante pedes eius. Tūc dixit ei angelus. Exētera hūc piſcē ꝛ cor eius et fel ꝛ iecor repone tibi Sūt enim hęc neceſſaria ad medicamēta vtiliter. Quod cum feciſſet aſſauit carnes eius ꝛ ſecū ſuſtulerūt
ſ ſale ſapiētie ſ .i. apoſtolos de quibꝰ dr̄. vos eſtis ſal terre ſ thobias et angelus homo et deus.
in via. cętera ſallierūt q̄ ſufficerēt eis. quouſqꝫ puenirent in rages ciuitatem medoꝝ. Tūc interrogauit thobiaſ angelū ꝛ dixit ei. Obſecro te azaria frater: vt dicas michi qđ remedium habebūt iſta q̄ de piſce ſeruare iuſſiſti. Et rñdens angelus
ſ aſtutiā cordis intellectā et ardore ſpiritus crematam.
dixit ei. Cordis eius pticulā ſi ſup

ſ effugat
carbones ponas. fumus eiuſ extricat omne genus dęmonioꝝ ſiue a
ſ forti ſ debili
viro ſiue a muliere: ita vt vltra nō accedat ad eoſ. Et fel vꝫ ad vnguēdos oculos q̄bus fuerit albugo. ꝛ ſanabūt̄. Et dixit ei thobias. Ubi vis vt maneamus? Reſpōdenſqꝫ angl's ait: Eſt hic raguel noīe vir ppinquus đ tribu tua. ꝛ hic habꝫ filiā nomīe ſaram: ſed neqꝫ maſclm neqꝫ feminā vllā habet aliā preter
ſ pater ad filiū. poſtula a me et da. t.
eam. Tibi debetur oīſ ſubſtātia eiꝰ ꝛ oportet eā te accipe cōiugeꝫ. Pete ergo eā a pr̄e eiꝰ. ꝛ dabit tibi eā in vxorem. Tūc rñdit thobias. Et dixit. Audio qꝛ tradita ē ſeptē viriſ ꝛ mortui ſunt. ſed ꝛ hoc audiui: qꝛ dęmonium occidit illos. Timeo ergo ne forte ꝛ michi hęc eueniāt et cum ſim vnicus pentibꝰ meis. deponam ſenectutē illoꝝ cuꝫ triſticia ad inferos. Tūc angelus raphael dixit ei. Audi me. et oſtendam tibi qui ſūt q̄bus pualere pōt dęmoniū Hij nāqꝫ qui cōiugiū ita ſuſcipiūt vt deum a ſe ꝛ a ſua mēte excludāt et ſuę libidini ita vacent ſicut equꝰ et mulus q̄bus non eſt intellectus habet poteſtateꝫ dęmoniū ſup eos Tu aūt cum accepis eam. ingreſſꝰ cubiculum per tres dies cōtinens eſto ab ea. ꝛ nichil aliud niſi orationibus vacabis cum ea. Ipſa autē nocte. incenſo iecore piſcis fugabi-
ꝉnō carnaliter ne obloq̄t̄ ei ꝙ īfra dicet virginē
tur dęmonium. Scđa vero ꝉnocte

quoꝝ q̄ ſunt corpꝰ eiꝰ.

Qđ cū feciſſet. Q. cū dñs nequitiam dyaboli manifeſtaret molitus eſt adhuc electis ſuis pſecutionē cōmouere. hi em̄ ſunt pedes eiꝰ p quos ambulat in terra q̄ ſup oīa regnat in cęlo.

Exentera hunc piſcē. Dominꝰ piſcē exenterauit cū nequitiam dyaboli latꝰ ſanctis aperuit. ꝛ q. archana inſidiaꝝ eiꝰ reſerauit. Repoſuit ſibi cor eius qꝛ calliditatē eiuſ in ſcripturis indicauit de quo dr̄. Serpens erat callidior cunctis animantibꝫ terrę. Et alibi. Num ignoramꝰ aſtutias eius. Fel quoqꝫ repoſuit. qꝛ quanto malicię furore ꝯtra genus humanum ſeuiat ad cautele ſtudiū ſcribi ꝛ cōſeruari voluit. Iecur repoſuit qꝛ maligna eius ꝯſilia aduerſum nos per doctores veritatis inſinuauit. Aiunt eī phiſici qꝛ calore ꝛ occulta virtute iecoris excoquant̄ ꝛ digerant̄ cibi. Cum ḡo q̄ agere diſponimus ſedula cogitatione quo ordine ſint agēda exq̄rimꝰ. q. acceptos in ſtomacho cibos ardore iecoris excoquimus.

Sunt eni hęc. Aſtutia dyaboli ꝛ nequitia cognita nobis ad medelam pficiunt. quāto enī ea certiuſ exploramus tāto certius declinamus.

Aſſauit carneſ Quicq̄d ſibi ex hoc piſce aſſūpſerit ſignificat eos q̄ audito dei ḡbo malūt inter mēbra ſui deceptoris putrida ꝛ mortua reſidere q̄ʒ in corpus chriſti venire. Aſſauit carnes q̄a q̄s carnales inuenit ſpūs ſancti igne ſpūales ac fortiores reddidit qui ſup apl'os in ignis viſione deſcendit.

Tantos dñs de iudęa collegit ad fidem quāti ſufficerēt ad exēpluꝫ viuēdi vel ad miniſteriū p̄dicandi donec in gentibus ęcclesię fundamēta locarent.

Apprehendit chriſtus dyabolū q̄ eum cape ī cruce voluit. ꝛ moriendo vicit. Apprehēdit ergo brāchiā vt caput nequiſſimū a corpe potentie ſuę dextera ſepararet. i. nequitiā antiqui hoſtis ab his quos ſibi corpus fecerat auferret. ꝛ hos corpi ſuo. i. ęcclesię inferret. branchiā enī habet piſcis in ꝯfinio capitis ꝛ corpis. ē aūt xp̄s caput ęcclesię q̄ ē corpus eiꝰ. ꝛ dyabolus caput ini-

Oportet B. Raguel pplm gentiū ſignificat quē dñs p p̄dicatores ſuos viſitare ꝛ de eius ſtirpe ſpōſam ſibi ęcclesiā aſſumere dignatus ē. quā bene ſignificat ſara vxoris abrahę equiuoca q̄ genuit yſaac filiū pmiſſionis. i. liberum ęcclesię populū. Raguel interpretat̄ paſtus eius deus vel amicus

quí.ſ.dicere poſſit·dñſ paſcet me·ꝛ nihil mihi deerit·ꝛ q̄ audire dig nus ſit. Iam nõ dicaꝫ vos ſeruos ſꝫ amicos meos.

in copulatõe ſanctoꝝ pͣtriarcharuꝫ
†forte erãt cõſtitute benedictões ad hoc vel a ſacerdote dicende vel ab alijs
admitteris. Tercia autẽ nocte† bñ
ſ poſtmodũ
dictõem ꝯſequeris vt filij ex vobiſ
† qꝛ nõdum carnalis interuenerat cõiunctio
pcreentur incolumes·†Tranſacta
aũt tercia nocte accipies virginem
cum timore domini amore filioꝝ
magis q̃ꝫ libidinis duct⁹: vt in ſe
mie abrae bñdictõꝫ i filijs ꝯſeq̃ris

C. VII.

ſ doctores verbi
Ingreſſi ſunt autem
ſ populũ gentileꝫ quẽ dñs p doctores adijt
†populus quem nõ cognoui·ſer·michi in·au·a·o·mihi·
ad raguelem ꝛ†ſuſcepit eos raguel
cũ gaudio. Intuensq̃ꝫ thobiaꝫ ra
guel: dixit anne vxori ſue. Quaꝫ ſi
milis ẽ iuuenis iſte ꝯſobrino meo
Et cũ hec dixiſſet·ait·Vñ eſtis iu
uenes fratres noſtri? At illi dixerũt
†ex his.ſ.quos niniuite captiuauerant
Ex tribu neptalim ſum⁹ †ex captiui
tate niniue·Dixitq̃ꝫ ill' raguel. No
ſtis thobiã fratreꝫ meũ? Qui dixe
runt: nouimus. Cũq̃ꝫ multa bona
loqueretur de eo. Dixit angelus ad
raguelẽ. Thobias de quo interro
gas pater iſtius ẽ. Et miſit ſe ragu
el·ꝛ cũ lacrimis oſculatus eſt eum
ꝛ plorans ſupra collũ eius·dixit.
Bñdictio ſit tibi fili mi: qꝛ boni et
optimi viri filius es·Et anna vxor
eius ꝛ ſara ipſoruꝫ filia lacrimate
ſunt. Poſtq̃ꝫ aũt locuti ſũt: p̃cepit
raguel occidi arietẽ·ꝛ pari cõuiuiũ
Cũq̃ꝫ hortaret̃ eos diſcumbere ad
prandium·thobias dixit. Hic ego
hodie non mãducabo neq̃ꝫ bibaꝫ
niſi prius petitõem meã cõfirmes
ꝛ pmittas michi dare ſaram filiaꝫ
ſ gẽtilis pplũs
tuaꝫ. Quo audito verbo raguel ex
†vniuerſis doctoribus
pauit·ſciẽs q̃d euenerit illis† ſeptẽ

Quo audito. Audiẽs populus gen tiuꝫ verbũ fidei ꝛ amo nitus ab apl'is vt de ſtirpe ſua chriſto daret vxorẽ·nõ ſine certa ex ploratione potuit no ne fidei iura ſuſcipe qꝛ olim multos doctores habuit q̃ omẽs quaſi ſeptenario numero cõ p̃hẽſi hanc tm̃ vitam nouerãt·de eterna ni hil certũ dicebãt ꝛ iõ ſine ſpe vite ĩmortalis eterne mortis rapuit eos iteritus·docẽte aũt intrinſecus veritate et foris p doctoꝝ ora ſo nante tandẽ intellexit ꝙ iuſtũ ẽ vt qui ſtulta dicerẽt ſtulte pirent.

viriſ·qui ingreſſi ſũt ad eã ꝛ timere
cepit: ne forte ꝛ huic ſiliter cõtin
geret. Et cũ nutaret ꝛ ñ daret petẽti
vllum reſpõſum: dixit ei angelus.
ſ xpo
Noli timere dare eaꝫ iſti: qm̃ huic
ſ nõ alij
timẽti deũ debetur cõiunx filia tua
ſ qui nõ recte docebat
Propterea ali⁹ nõ potuit habere
ſ cõfirmatus i fide
illam. Tũc dixit raguel. Nõ dubi
to ꝙ de⁹ preces ꝛ lacrimas meas
i cõſpectu ſuo admiſerit. Et credo
qm̃ ideo fecit vos venire ad me vt
iſta coniungeretur cognatõni ſue.
ſ dicẽtis pphetam ſuſcitabit dñs vobis ex fratribus veſtris
ſcd̃m legem moyſi. Et nũc noli du
biũ gerere: ꝙ tibi eã tradã. Et app
ſ deus enĩ operatur in nobis vt operemur. †ecclie
hendẽs dexteram† filie ſue: dextere
†omnium fideliũ qui p hos patres ſignificant̃.
thobie tradidit·dicẽs. De⁹† abraã
ꝛ de⁹ yſaac·de⁹ iacob·vobiſcuꝫ ſit
ꝛ ipſe cõiungat vos impleatq̃ꝫ bñ
dictõem ſuaꝫ in vobis. Et accepta
cartha fecerũt cõſcriptionẽ cõiugij
Et poſt epulati ſũt·bñdicẽtes deũ
Vocauitq̃ꝫ raguel ad ſe annã vxo
rem ſuã·ꝛ p̃cepit ei vt pararet alterũ
cubiculũ. Et introduxit illuc ſaraꝫ
filiaꝫ ſuã ꝛ lacrimata eſt. Dixitq̃ꝫ ei
Forti aio eſto filia mea·Dominuſ
celi det tibi gaudium pro tedio qd
perpeſſa es.

C VIII.

Poſtquaꝫ vero
cenauerunt: introduxerũt
iuuenem ad eam. Recordatus ita
q̃ꝫ thobias ſermonum angeli·pro
tulit de caſſidili ſuo partẽ iecoris.
† ſpũſſanctus de quibus dr̃ habes carbones ig nis ſedebis ſup eos hi ſuperunt tibi in adiuto rium et alibi carbones ignis cõgeres ſ.c.c.
poſuitq̃ꝫ eaꝫ ſup† carbones viuos
Tunc raphael angelus apprehen
dit demonium ꝛ religauit eum in
deſerto ſuperioris egypti. Tunc

Deus abraam. Sicut i baptiſmo ab renunciam⁹ dyabolo ꝛ omnib⁹ opibus eius ꝛ in patrẽ ꝛ in filiũ ꝛ in ſpiritũſanctuꝫ nos cre dere ꝯfitemur·ꝛ ſimbo lum noſtre fidei.q. car tam accipimus.

Poſtq̃ꝫ vero cena. B. Introduct⁹ thobias ad cubiculuꝫ ptulit ꝛc.ꝛc. Deus ac cepturuſ eccleſiã de gẽ tibus in deſpõſationiſ initio iubet eam abre nũciare dyabolo ꝛ om nib⁹ pompis eius ꝛ cõ fiteri fideꝫ ſancte trini tatis in remiſſionẽ pec catoꝝ qd eſt intima pi ſcis viſcera viuis cre mare carbonib⁹.

Raphael. B. Qꝛ poſt abrenunciationẽ diaboli poſt ꝯfeſſionẽ vere f.dei ſequit' pecca torũ remiſſio p aquaꝫ baptiſmi expulſo dya bolo·dyabolũ ligauit qꝛ a fideliũ leſione ceſ ſando ꝯpeſcuit·quos ꝛ ſi aliq̃n tẽptare ad p bationẽ pmittit' ſupa re tñ phibetur.

Religauit eum in de. Deſertũ ꝛ egy ptus corda infideliuꝫ ſignificant q̃a deo de ſerta qꝛ ei⁹ habitatiõe indigna·ꝛ iuxta inter p̃tationẽ egipti pfidie ſue tenebriſ obſcurata. Merito aũt ꝛ q̃ a deo deſerit': a demonio re plet'·angelus vero de monẽ qui thobiã occi dere volebat i deſerto ligauit q̃ cohibitũ a fi delib⁹ q̃ ſunt membra xp̄i dyabolũ in ĩfideli bus tm̃ dñari pmittit in quib⁹ tamẽ tenet eũ ligatũ·qꝛ nec ipſos tã tum lędere pmittit' q̃n tum nititur.

¶ Et factum ē.
Cantus pulloꝝ ſonuſ
ē ꝑdicatoꝝ qui poſt te
nebras erroꝝ diem lu
cis annūciant futurū.
Erant in gentibus q̇
dubitarēt an dñs ve-
re viciſſet antiquū ho-
ſtem. ⁊ ideo fidem no-
mīs eius obruere atqꝫ
abſcondere ſatius eſti
marēt. ſ; poſtmodū ag
nita veritatis luce. q.
aurora pręeunte. ⁊ cre
breſcente cantu pullo-
rum. i. voce ꝑdicatorū
veraciter xp̄m hoſte ſu
pato ſponſum eſſe ſan
cte eccleſię cognouerūt
¶ Benedicimus
te do. Be. Letat̄ ra
guel de vita thobię et
ꝯiunctione filie ſuę. et
benedicēs deū occidit
duas vaccas ⁊ q̄ttuor
arietes. Parat epulaſ
omnib; amicis ⁊ vici-
nis ſuis. Letat̄ popul⁹
gentiū de fide xp̄i ⁊ de
uotione ſuę gentis in
fide dñi ꝓficientibus
vt etiā de ipſis docto-
res fierent qui poſtmo
dum martires exiſterēt
hi vacce ſunt qꝛ iugu ꝫ
euāgelij portauerūt. ⁊
q̇ portarēt ꝑdicādo ge
nuerunt. Arietes ſunt
tanq̄ꝫ duces ⁊ patres
populoꝝ. vñ. Afferte
dño fi. aꝝ. Sūt craſſi
gratia ſupne dilectio-
nis referti. vñ. Sicut
adipe ⁊ pin. r. a. m.

hortat⁹ ē virginē thobias: dixitqꝫ
ei Sara exurge ⁊ dep̄cemur deū
hodie ⁊ cras ⁊ ſecundū cras: quia
his trib⁹ noctib⁹ deo iūgimur: ter
cia aūt trāſacta nocte. in noſtro eri
mus coniugio. Filij q̇ppe ſanctoꝝ
ſumus. ⁊ nō poſſum⁹ ita cōiūgi ſic̄
gentes q̄ ignorāt deū. Surgentes
ꝑiter inſtāter orabāt ambo ſil̄. vt ſa
nitas daret̄ eis. Dixitqꝫ thobias.
Dñe deus patrū nroꝝ: benedicāt
ſ vel myſtice vel ad litterā.
te cęli. terre. mareqꝫ ⁊ fontes et flu
mia. ⁊ om̄s creaturę tuę q̄ i eis ſūt
Tu feciſti adam de limo terrę: dedi
ſti eiqꝫ adiutoriū euaꝫ. Et nūc dñe
tu ſcis qꝛ nō luxurię cauſa accipio
ſororē meaꝫ cōiugē: ſed ſola poſte
ritatis dilectōe in q̄ benedicat̄ no-
mē tuū in ſecula ſeculoꝝ. Dixit ita
qꝫ ſara: Miſerere nobis dñe: miſe
rere nobis. ⁊ cōſeneſcamus ambo
ſ ꝑdicatorum.
ꝑiter ſani. Et factū eſt circa pulloꝝ
cantū accerſiri iuſſit raguel ſeruos
ſuos ⁊ abierūt cū eo ꝑiter. vt fode
rent ſepulcrū Dicebat enī ne ſimili
mō euenerit ei. quo ⁊ cęteris alijs
ſeptē viris qui ſūt igreſſi ad eā. Cū
qꝫ ꝑaſſet foſſā: reuerſus raguel ad
vxorem ſuā dixit ei. Mitte vnā ex
ancillis tuis. ⁊ videat ſi mortu⁹ eſt
vt ſepeliam anteq̄ꝫ luceſcat. At illa
miſit vnā ex āciliis ſuis Quę igreſ
ſa cubiclm repit eos ſaluoſ ⁊ icolu
mes: ſecū ꝑiter dormientes. Et re
uerſa nūciauit bonū nunciū Et bñ
dixerūt dñm. raguel videl; ⁊ anna
vxor ei⁹. Et dixerūt: Benedicimuſ
te dñe deuſ iſrael: qꝛ nō cōtigit no
bis quēadmodū putabamus. Fe-
ciſti enī nobiſcū miſericordiā tuaꝫ
⁊ excluſiſti a nobis inimicum ꝑſe-
quētē nos. Miſert⁹ es aūt duob⁹
vnicis. Fac eos domine pleni⁹ be
nedicere te. ⁊ ſacrificiuꝫ laudis tuę
⁊ ſuę ſanitatis offerre: vt congno-
ſcat vniuerſitas gētiū. qꝛ tu es de⁹
ſolus in vniuerſa terra. Statiqꝫ ꝓ
cepit ſeruis ſuiſ raguel. vt replerēt
terra foſſam quā fecerāt: ꝓuſqꝫ elu
ceſſeret Vxori aūt ſuę dixit vt iſtru
eret cōuiuiū. ⁊ ꝓpararet oīa quę in
ciboſ erāt iter agētibus neceſſaria
Duasqꝫ pinguas vaccas ⁊ q̄tuor
arietes occidi fecit. et ꝑari epulas
oib⁹ vicis ſuis. cūctiſqꝫ amiciſ. Et
adiurauit raguel thobiā: vt duas
ebdomadas moraret̄ apud eū. De
ſ vñ zacheus.
oibus aūt q̄ poſſidebat raguel. di
dimidiū bonorū m. do. p.
midiā ꝑtē dedit thobię. ⁊ fecit hāc
ſcripturā: vt ꝑs dimidia q̄ ſuperat
p⁹ obitū coꝝ thobię dñio deuenirꝫ

C. IX.

Tunc vocauit
ſ fideles qui membra xp̄i ſunt
thobias angelum ad ſe:
ſ prius ſ tantū.
quē q̇deꝫ hoieꝫ eſtimabat. dixitqꝫ
ei. Azaria frater: peto vt auſcultas
verba mea. Si meipſuꝫ tradā tibi
ſ ñ dignā mercedē tibi reddidero ſ nō ſunt cō
ſeruuꝫ: non ero ꝯdignus ꝓuidētię
digne paſſiones huius t. ad. f. g. ⁊c.
tuę. Tamen obſecro te vt aſſumas
tibi aialia ſiue ſeruitia. ⁊ vadaſ ad
gabelum in rageſ ciuitatē medoꝝ
reddaſqꝫ ei chirographum ſuum.
⁊ recipias ab eo pecuniaꝫ ⁊ roges
ſ xp̄i et eccleſie i quib⁹ facit xp̄s de aqua
eū venire ad nupcias meas. Scis
vinū nouum. i. in lege oſtēdit ſp̄ualē itellectum
enim ipſe quoniam numerat pater
meus dies. ⁊ ſi tardauero vna die
plus ꝯtriſtat̄ aīa ei⁹. Et ecce vides
quō adiurauit me raguel. cuiuſ ad
iuramētū ſpernere non poſſū. Tūc
raphael aſſumens quattuor ex
ſ ꝓ quadratu anime vel quattuor virtutuꝫ ſta
bilitate ſ ꝑdicatores de gentib⁹ ꝑ quos alij col
ligūt̄. ſ eorum quibus ꝑdicauit. vnde apoſto
lus. ſeruum omnium me feci.
† qui fraterne infirmitatis onera caritate ſub
diti portāt. tales adiuuāte raphael ꝑducūt ga
ſeruis raguelis ⁊ † duos camelos
belum ad nupcias thobie cum ad vnitate mec
cleſie nouos populos chriſto opitulāte predica
in rages ciuitatem medoꝝ ꝑrexit.
tores adducunt.
⁊ iueniēs gabelū dedit ei chirogra
ſ fidei obedientiā
phum ſuū. ⁊ recepit omnē pecuniā
ſ xp̄o
Indicauitqꝫ ei de thobia filio tho

¶ Duas quoqꝫ
vac. B. Apoſtol⁹ gē
tium eos q̇ ad fidē ve
nerant de ſtirpe ſua ta
les eſſe docuit quos ꝑ
excellētia virtutis tem
taret inuidus hoſtis ⁊
tētatos nō vinceret.
ſ; victores ⁊ martires
faceret. Eos quoqꝫ oc
cidi fecit quos carnem
ſuaꝫ ꝓ xp̄o crucifigere
docuit cū vitijs ⁊ ꝯcu
piſcētijs. hoꝝ occiſione
epulaſ ꝑauit qꝛ vita ꝑ
fectus paſſio ⁊ corona
ſanctoꝝ mu̇tis letię ā
tribuūt q̇ epulas ex eis
quoꝝ reficiunt̄ exēplis
accipiunt.
¶ Quattuor arie
tes. Quia ſancti do-
ctores ⁊ martires. iiij. li
bros euāgelij fide ⁊ o-
pere ꝯſeruāt prudētia.
iuſticia. fortitudo. tem
ꝑātia muniunt̄. ⁊ q̄t
tuor ꝑtibus mundi in
ſtruunt eccleſiam dei.
¶ Occidi fecit.
Quia alij ſponte mor
tificāt corpora ſua vt
ſint hoſtia viua. alij in
ter manus infidelium
ſubeunt martiria ꝑ ar
ma iuſticie a dextris et
a ſiniſtris. i. ꝓſperis et
in aduerſis hoſtē vin
centes antiquū.
¶ Et adiurauit.
B. Adiuramus xp̄m
ut maneat nobiſcū do
nec ꝑfectionē q̇etis ꝑ
ſp̄ūſſancti gratiā ꝯſeq̄
mur qua requieſcam⁹
⁊ a peccatis in corpore
⁊ a prauis cogitatōni
bus in mente.
¶ Tamen obſe-
cro te. Yſi. Aliquos
de credentib; ſeruū t:s
tibi quib; ꝑdicandi cō
mittas officiū ad colli
gendas gentes q̄ non
dū fidei myſteriū ſuſce
perunt ſ; tn̄ famam au
dierūt ⁊ talentū verbi
qd̄ fama didicerūt ꝑ fi
dei obedientiā reddāt
¶ Nonus quottidie
populus in eccleſia col
ligit̄. poteſt tamē ſpeci
aliter intelligi q̇ litterā
legis ꝑ. lxx. interꝑtes
acceperūt. ⁊ iō fidem ci
cius ſuſceperunt.

bię oīa ꝗ̄ geſta ſūt:fecitq̧ eū ſecum
ſ. xp̄i eccleſie.
venire ad nuptias. Cūq̧ ingreſſus
†xp̄m cum eccleſia cōuiuātem.
eſſet domū raguelis. inuenit †tho-
†vn̄ oſculeť me.o.o.ſ.
biā diſcūbētē. ⁊ exiliētes †oſculati
ſ. occurrūt fideles de gentib⁹ xp̄o. occur
rit chriſtus eis. ſine quo nihil poſſum⁹ agere.
ſ. p̄ gaudio
ſunt ſe inuicem Et fleuit gabelus:
benedixitq̧ deum ⁊ dixit. Benedi
cat te deus iſrael q꞉ filius es opti
mi viri ⁊ iuſti. ⁊ timētis deū. ⁊ ele-
moſinas faciētis. Et dicatur bene
dictō ſuꝑ vxorem tuā ⁊ ſuꝑ paren
tes veſtros ⁊ videatis filios vr̄os
⁊ filios filioꝝ veſtroꝝ vſq̧ in ter
ciam ⁊ quartā generatōem. ⁊ ſit ſe
ſ. carnale vel opus vel imitatores
men veſtrū benedictū a deo iſrael
qui regnat in ſęcula ſęculoꝝ. Cūq̧
om̄s dixiſſent amen. acceſſerūt ad
conuiuium. Sed cum timore dn̄i
nupciarum cōuiuium exercebant.

C. X.

Um uero mo
ſ. in eccłia de gentib⁹ ſ. xp̄us
ras faceret tobias cā nupci
ſ. qui de iudeis ſigillatim credūt dolent
arū ſollicit⁹ erat pr̄ ei⁹ tobias dicēs
q꞉ chriſtus tardat redire ad reliquias iſrael
Putas quare moratur filius me⁹
aut quare detentus ē ibi? Putas
ne gabelus mortuus ē ⁊ nemo red
dit illi pecuniā? Cepit autē contri-
ſtari nimis ipſe ⁊ ānā vxor eius cū
eo. ⁊ ceperūt ābo ſil' flere. eo q꞉ die
ſtatuto mime reuerteref filius eoꝝ
ad eos. Flebat igiť mater eius irre
mediabilibus lacrimis. atq̧ dice
bat: Heu me fili mi: vt quid te mi-
ſimus ꝑegrinari lumen oculorum
ſ. ſolatium vite nr̄e. ſpem poſteritatis
noſtroꝝ. baculū ſenectutis noſtrę
noſtre.
ſolatiū vitę noſtrę ſpē poſteritatiſ
noſtrę? Oīa ſimul in te vno hn̄tes
te nō debuimus dimittere a nobiſ
Be. thobias cecitate ſua deſignat
Cui dicebat thobias. tace et noli
infideles. fide fideles.
turbari: ſanus ē fili⁹ noſter: ſatis fi
delis ē vir ille cū quo miſimus eū.
Illa aūt nullo modo cōſolari pote
rat. ſed quotidie exilens circūſpici
ebat. ⁊ circūibat vias om̄s ꝑ quas
ſpes remeandi videbať. vt ꝓcul vi
deret eum ſi fieri poſſet: venientem
At vero raguel dicebat ad generū
ſuū. Mane hic. ⁊ ego mittā nūciū
ſalutis de te ad thobiā patrē tuum
Cui thobias ait: Ego noui q꞉ pater
meus ⁊ mater mea modo dies cō-
putant. ⁊ cruciať ſpūs eoꝝ in ipſis
Cūq̧ verbis multis rogaret ragu
el thobiā. ⁊ ille eum nulla ratione
vellet audire: tradidit ei ſarā ⁊ di
midiam ꝑtē omnis ſubſtātię ſuę i
pueris. in puellis. in pecudib⁹. in
camelis et i vaccis. ⁊ pecunia mul
ta et ſaluum atq̧ gaudentē dimiſit
eum a ſe dicens: Angelus dn̄i ſan
ctus ſit in itinere veſtro: ꝑducatq̧
vos incolumes: et inueniatis oīa
recte circa ꝑentes vr̄os. et videāt
oculi mei filios veſtros priuſq̧ mo
riar. Et apꝓhendētes ꝑentes filiā
ſuā. oſculati ſūt eā et dimiſerūt ire
monentes eam honorare ſoceros
diligere maritum: regere familiam
gubernare domum et ſe ipſā irreꝓ
henſibilē exhibere.

C. XI.

Umq̧ reuerte
rentur: ꝑuenerūt ad charram ꝗ̄ eſt
in medio itinere cōtra niniuen vn
decimo die. Dixitq̧ angelus Tho
bia frater. ſcis quēadmodum reli-
quiſti patrem tuū. Si placet itaq̧
tibi ꝓcedamus. ⁊ lento gradu in
ſequanť iter noſtrū familię ſimul
cum cōiuge tua et cum animalib⁹
Cūq̧ hoc placuiſſet vt irenť: dixit
raphael ad thobiam Tolle tecū ex
felle piſcis: erit enim neceſſarium.
Tulit itaq̧ thobias ex felle illo et
abierunt. Anna aūt ſedebat ſecus
viam quotidie in ſupcilio montis
vt reſpicere poterat de longinquo

Satis fidelis. Illi .ſ. q̄ de iudeis cre dunt ſe ſuoſq̧ ꝯſolan tur credētes q꞉ reuerta tur ad eos dn̄s ⁊ oīs iſrael ſalu⁹ fiat. fidelis em̄ ē de⁹ q̄ hoc ꝓmiſit.

At vero ra. Cū plenitudo gentiū itra uerit nemo prohibere poteſt. quin dn̄s ſalu tem iſrael tribuat. ⁊ cę citatē eius ꝗ̄ ex ꝑte cō tigit reſpiciat. Recor datus ē em̄ diuina cle mētia. quoniā triſticia magna ⁊ ꝯtinuus do lor ē iudeis credentib⁹ ꝓ fratrib⁹ infidelibus

Tradidit. Re mittunť i fine doctores eccleſię ad xp̄m. cū ip ſa eccleſia uirtutū diui tijs plena ad fidē illu ſtrandā bonoꝝq̧ ope rum ſubſtantia ditan dā iudeoꝝ gentem ex qua dei filius ſumpſit carnem.

Precedamus Be. Poſtq̧ illumina tus ē populus gentiū ꝓcedit diuina gratia ad illuminandā cecita tē iudeoꝝ. vt in libris ſuis cognoſcāt xp̄um verū hominē ⁊ verum deum. ⁊ ſic tandē .q. vi ſo angelo ⁊ filio ſuo quos diu nō viderāt multū gaudeāt. tandē .ſ. ſe eccleſie de gentib⁹ ꝯgregāte myſterioꝝ in ꝯmunione ꝯiungant.

¶ Blandimento
Ƀe. Canis gaudebat
dum tecta dn̄oꝝ diu
inuisa reuiseret. gau-
dent doctores cū de ef
fectu sui opis. cū iudeā
a dn̄o recolligendā in
telligant. gaudēt de ꝑ
mio vite eterne ⁊ cun-
ctis electis eodē ꝑmio
corda exhylarāda pre
dicunt ⁊ statim aduē
turam gratiā sancti spi
ritus edunt.
¶ Exurgēs ce. Au
dito a doctoribꝫ verbo
salutis exurgit popul⁹
iudeoꝝ de pfidie sue
cecitate lōga ⁊ amore
currit ad dn̄m. ꝟ offen
dens gressibꝫ operū do
nec renatus ⁊ instruct⁹
in xp̄o fidei ⁊ opatōis
lumen pcipiat.
¶ Tunc sumēs.
Ƀ. Dominus creden
tibus apte reuelat q̄n
ta sit antiq̄ hostis ma-
licia. qui ipsum in pas
sione deuorare gestiuit
ꝟ p hoc occisus mēbra
sua. i. eos quos ante te
nebat amisit.
¶ Albugo ex ocu
Ƀe. Habet adhuc po
pulus iudeoꝝ velamē
ante faciē cordis vt n̄
īteligat gratiā christi
habet albuginē q꞉ can
didus ⁊ iustus sibi vi-
det̄. q. membranū oui
q꞉ cecitatē sustinet mē
tis sub spe stultissima
xp̄i adhuc nasciturí iu
deos liberaturi ⁊ impe
rium magnū daturi.
Cum aūt velamē alba
tum fuerit agnoscēt q꞉
xp̄s iam venit ⁊ mun-
dum sanguīe redemit.
vnde sequit̄ q꞉ visu re
cepto glorificabāt de-
um thobias cū vxore
sua.
¶ Albugo ⁊c. Albu-
go designat stulticiam
populi sibi placentis
habētis zelū dei ꝟ nō
secundū scientiā de q̄-
bus dr̄. Suā iusticiā
volētes ꝯstituere iusti
cie dei nō sunt subiecti
Pupilla enī nigra vi
det. alba tenebrosa est
⁊ qui sibi sapiētes vi-
dent̄ ⁊ dicūt. Nunq̇d
⁊ nos sumus ceci? In
eis veritas nō ē. Qui
aūt fragilitatis ⁊ igno
rātie ꝯscij dicunt. dn̄e
deus illumīa tenebras
meas a dn̄o illuīant̄.
¶ Egressa ē. Lucē

Et dū ex eodem loco specularetur
aduētū eius. vidit alōge ⁊ ilico co
gnouit venientē filiū suū: currēsq̄
nunciauit viro suo. dicēs: Ecce ve
nit filius tuus Dixitq̄ raphael ad
thobiam. At vbi introieris domū
tuā statim adora dn̄m deum tuum
⁊ gratias agēs ei. accede ad patrē
tuū ⁊ osculare eū. Statimq̄ lini
sup oculos eius ex felle isto piscis
quod portas tecum. Scias enim
q̄m mox apiētur oculi eius. ⁊ vide
bit pater tuus lumen celi. ⁊ in aspe
† q꞉ salutis donū ꝑnunciat et sic dn̄s corda illu
minat ʃ doctores ecclesie qui hereticos. q. lupos
ctu tuo gaudebit † Tunc ꝓcucurrit
a summi pastoris ouili fugāt
canis qui simul fuerat in via. ⁊ q̄si
† cauda finis corpis. pfectionem significat vel
nuncius adueniēs blādimēto † sue
mercedem q̄ in fine tribuit.
caude gaudebat. Et exurgēs cecus
pater. cepit offendēs pedibus cur
ʃ assensu ʃ ei qui veritatis lumen
rere ⁊ data manu puero. occurrit i
cognouit ʃ xp̄o
obuiam filio suo. Et suspiciēs oscu
latus ē eū cū vxore sua. et ceperūt
ʃ q꞉ sero ʃ q꞉ credūt in xp̄o.
flere ꝑ gaudio. Cūq̄ adorassēt deū
et gratias egissent: cōsederūt. Tūc
sumēs thobias de felle piscis. lini
† iudeorum popul⁹ postq̄ amarissimā antiqui
uit oculos pr̄i suo. Et † sustinuit q̄si
hostis maliciā cognouerit amissā recipiet lucē
dimidiam fere horā. ⁊ cepit albu-
go ex oculis eius quasi membrana
ʃ in qua spes significat̄ q꞉ nondum viuit et in
oui egredi. Quā apphendēs thobi
animatum ē sed sperat̄ si aūt qd̄ nō videm⁹ spe
as traxit ab oculis eius: statimq̄ vi
ramus ꝑ patiam expectam⁹. euāgelica quoq̄ ꝑ
sū recepit. Et glorificabāt deū ipse
sbola sub noīe panis et vini et oui tres sūmas
videlꝫ ⁊ vxor eius ⁊ oēs q̄ sciebāt
virtutes exprimit caritatē. s. fidem et spem
eum. Dicebatq̄ thobias. Bn̄dico
te dn̄e deus isrl̄. q꞉ tu castigasti me
⁊ tu saluasti me. Et ecce ego video
thobiā filiū meū. Ingressa ē etiā
post septē dies sara vxor filij eius.
ʃ diuerse fideliū psone
⁊ ois famila ⁊ pecora sana ⁊ came
ʃ virtutes ecclesie
li ⁊ pecunia mlta vxoris: sed ⁊ illa
ʃ sacta scripturarū quā iudea gētib⁹ cōmiserat
pecunia quā receperat a gabelo. Et
narrauit pentibus suis oia benefi
cia dei: q̄ fecisset circa eū ꝑ hominē

qui eū duxerat. Veneruntq̄ achior
† vñ letamini gentes cū plebe eius
⁊ nabath ꝯsobrini thobie. † gaudē
tes ad thobiam. ⁊ ꝯgratulantes ei
de oibus bonis q̄ circa illū ostēde
ʃ in spūalibus
rat deus. Et ꝑ septē dies epulātes
donis et virtutib⁹
oēs cū gaudio magno gauisi sūt.

C. XII.

Tunc vocauit ad se thobias filiū suum
dixitq̄ ei: Quid possum⁹ dare vi-
ro isti sancto qui veīt tecū? Rn̄dēs
thobias dixit pr̄i suo: Pater quā
mercedē dabimus ei: aut quid di-
gnum poterit esse beneficijs eius?
Me duxit ⁊ reduxit sanum: pecu
niam a gabelo ipse recepit: vxorē
ipse me habere fecit ⁊ demoniū ipe
ab ea cōpescuit. gaudiū pntib⁹ ei⁹
fecit: meipsū a deuoratione piscis
eripuit: te quoq̄ videre fecit lumē
celi. ⁊ bonis oibus ꝑ eū repleti su
mus. Quid illi adhuc poterimus
dignum dare? Sed peto te pat̄ mi
vt roges eū si forte dignabitur me
dietatem de oibus q̄ allata sūt sibi
assumere. Et vocantes eum pater
scꝫ. ⁊ filius. tulerūt eum in partem
⁊ rogare ceperūt vt dignaret̄ dimi
ʃ accepta
diam ptē omniū q̄ attulerāt. accep
biliter recipe.
tam habere. Tūc dixit eis occulte.
ʃ a quo omnia ʃ i exēplū alijs
Benedicite deum celi ⁊ corā oib⁹
ʃ laudate ʃ bn̄ agētib⁹
viuētib⁹ ꝯfitemi ei: q꞉ fecit vobis
† mysteria tegēda opa dn̄i ꝑdicanda
cū misericordia suam. Etenī † scrm
regis abscōdere bonum est: opera
ʃ vel honorificatū
aūt dei reuelare ⁊ ꝯfiteri honorifi
cum ē: Bona est oratio cū ieiunio
ʃ in sinu paupis abscōdita
et elemosina: magis q̄ thesauros
ʃ in sinu paupis ʃ anie
auri recōdere q̄m elemosina a mor
te liberat. ⁊ ipa ē q̄ purgat peccata
⁊ facit iuenire vitam eternā. Qui
ʃ qui diligit iniquitatē o. a. s.
autē faciūt peccatum ⁊ iniq̄tatem:
hostes sūt aie sue Manifesto ergo

gratie spūalis q̄ septi-
formis ē significat p⁹
vij. dies illuminatiōis
ingredit̄ vxor q꞉ post
q̄ iudea ꝑ fidē illumi
nata fuerit. postq̄ gra
tiā spūssancti accepit
ingrediet̄ ad eā ecclia
vt sit vnū ouile ⁊ v. p.
⁊ sit domus xp̄i vna
vno lapide angulari
firmata.

¶ Et nunc miſit me. B Reditur⁹ i celum angel⁹ aptius q̇d ſit ⁊ quare venerit ⁊ q̇ reuerſurus ſit exponit. ⁊ xp̄s eidē populo lati us ꝑficienti ꝯditionez ſuam patefecit. oñdēs ꝙ ipſe in patre ⁊ pater in filio ſit. angelus redit ad deū. thobias remanet apud patrē. et xp̄s a fidelibus ſuis intelligit᷑ diuinitate p̄ri equalis. hūanitate hominibus ꝯſubſtātialiſ

vobis veritatē ⁊ non abſcondam
ſ prius
a vobiſ occultum ſermonē. Quan
do orabas cū lacrimiſ ⁊ ſepeliebaſ
mortuos. ⁊ derelinquebas prādiuz
tuū ⁊ mortuos abſcondebaſ ꝑ diē
in domo tua ⁊ nocte ſepeliebaſ eoſ
ſ q̄ accepta ē cū his opib⁹ miſcdie.
ego obtuli orationē tuam dn̄o. Et
ſ corrigit deus filiuz quē recipit. quis eni fili⁹
quia accept⁹ eras d:o neceſſe fuit
quem nō corripit pater.
vt tēptatio probaret te. Et nūc mi
ſit me dominus vt curarē te. ⁊ ſarā
vxorem filij tui a demonio libera
rem. Ego enim ſū raphael angeluſ
ſ ſeptenarius vniuerſitatē deſignat qr
totus mund⁹ ſeptenario numero agit᷑ vel ꝑ ſep
tiformi ſpiritu quo omēs boni replent᷑
† aſtamus ſeruire pati quocūqꝫ ſum⁹ miſſi. deus
vnus ex ſepte q̇ †aſtam⁹ ante dn̄m
eni vbiqꝫ eſt ſ timore
Cūqꝫ hec audiſſent turbati ſunt. ⁊
ſ humiliati ſ nō retro vt mali
trementes ceciderunt ſuꝑ terram i
faciē ſuā. Dixitqꝫ eis āgelus: Pax
vobis. nolite timere: eteni cū eſſez
vobiſcū. ꝑ voluntatē dei erā. ipſū
benedicite ⁊ cantate illi: videbar q̇
† neceſſitate q̄ſi comedebā vt familiarior eſſem
vobis nō neceſſitate. meus eni cib⁹ eſt panis q̇
dem vobiſcū †manducare ⁊ bibere
de celo deſcendit.
ſed ego cibo inuiſibili ⁊ potu qui ab
† ſ expleto negotio
hoibus videri non poteſt: vtor †Tē
pus ē ergo vt reuertar ad eum. qui
ſ nō me
me miſit. vos autē benedicite deū
narrate oia mirabilia eius. ipſum
ſ qr mirabilis in ſctis ſuis ſ ex leticia
benedicite et cantate illi. Et cum
hec dixiſſet ab aſpectu eorū ablat⁹
eſt. ⁊ vltra euz videre nō potuerūt
ſ trinitati grās agentes
Tunc ꝓſtrati ꝑ horas tres in faciē
benedixerunt deum. Et exurgēteſ
ſ vtilitati primorum ſtudentes
narrauerūt omnia mirabilia eius.

¶ Aperiens. Confeſſus eſt veritatem ⁊ miſcdiam docēs beneficia dei ſꝑ predicare ⁊ flagella timere replet⁹ qꝫ ſpiritu ꝓphetie de ſuꝑna ihrlm multa ꝯ cantat. populuſqꝫ iudeoꝝ in fine ſeculi conuerſus multos doctores habebit ⁊ ꝓphetas q̇ mentes primoꝝ ad ſuꝑna deſideria accendunt celeſtis p̄rie gaudia ꝑdicando.

C. XIII.

Aperiens autē thobias ſenior os ſuum
†canticū thobie ſenioris
bn̄dixit dominū ⁊ dixit: †Magn⁹
†regni eius nō erit finis
es domine in eternū. ⁊ in †oia ſecl'a
regnum tuū. qm̄ tu flagellas ⁊ ſal
ſ dn̄s mortificat et viuificat de. ad. in. et re.
uas. deducis ad inferos ⁊ reduciſ
ſ q̄ vbiqꝫ eſt
et non ē qui effugiat manum tuam

ſ videntes deū
Cōfitemini domino filij iſrael. ⁊ in
ſ in exemplum alijs
conſpectu gentiū laudate euz: qm̄
ideo diſꝑſit vos inter gentes que
ignorant eū. vt vos enarretis mi
rabilia eiuſ. et faciatis ſcire eos qr
ſ ſunt dij multi et dn̄i multi ſed vn⁹ oipotens.
non eſt alius de⁹ oipotens p̄ter
ſ iuſte
eum. Ipſe caſtigauit nos ꝓpter in
iquitates noſtras. ⁊ ipſe ſaluabit
ſ nō ꝓpter merita nr̄a ſ admirātes
nos ꝓpter miſericordiā ſuā Aſpici
† nō tn̄ ſecuri. beati omnes qui timent d
te ergo q̄ fecit nobiſcum. ⁊ †cū timo
† nō vos. ipſe eſt eni qui opatur in vobis
re et tremore ꝯfitemini illi. †regēqꝫ
ſeculoꝝ exaltate in opibus veſtris
ſ quicquid vos faciatis.
Ego autē in terra captiuitatis mee
ſ mihi
cōfitebor illi: qm̄ oſtēdit maieſtatē
ſ a pctō
ſuā in gentē peccatricē Cōuertimi
ſ declina a malo et. f. b.
itaqꝫ peccatores. ⁊ facite iuſticiam
coram domino. credētes ꝙ faciat
ſ rō
vobiſcum miſericordiā ſuam. Ego
ſ cor meū et caro mea exultauerūt in deum vi
uū ſ nō eſt ſpecioſa laus i ore pctōris
ſ ſenſualitas
aūt ⁊ aia mea in eo letabimur. Be
nedicite dominū oēs electi eius: a
ſ .ſ. in conſcia ſ dicentes
gite dies leticie ⁊ cōfitemini illi Hie
ſ in qua viſio pacis ſ nō occidit
ruſalem ciuitas dei. caſtigauit te
dominus in opibus manuū tuaꝝ
ſ ꝙ eius ſunt nō tua
Cōfitere domino in bonis tuis. et
benedic deum ſeculorum: vt reedi
† qd̄ deſtructū erat ꝑ peccatū † tēplū dei fāctū
ficet in te †tabernaculū †ſuū ⁊ reuo
eſt qd̄ eſtis vos ſ dyaboli. vn̄ captiuā d. c.
ſ in futuro
cet ad te oēs captiuos ⁊ gaudeaſ
ſ ſine fine ſ fulgebūt iuſti ſicut ſol
in oia ſecula ſcl'oꝝ. Luce ſplēdida
ſ ſancti finita terrenitate ſ bono
fulgebis. et oēs fines terre adora
rabunt ſ q̄ remote erāt in regione peccati
bunt te. Natōes ex lōginquo ad te
veniēt. ⁊ munera deferētes adora
ſ viuentium
bunt in te dn̄m. et terram tuā in ſā
ctificatōne habebūt. Nomen eniz
ſ magni dei ſ ecōtra
magnum inuocabunt in te. Male
ſ ite male. in. ig. eter. ſ in mundo
dicti erunt q̄ contēpſerint te. et cō
ſ ineternum
demnati erūt oēs qui blaſphema
ſ virtutib⁹
uerint te. bn̄dictiqꝫ erunt q̄ edifica
ſ ſaluatis
uerint te. Tu aūt letaberis in filijs
tuis. quoniā oēs benedicētur. et

ſ qui ante diſpſi
ↄgregabūt ad dn̄m. Beati oēſ qui
diligūt te. ⁊ qui gaudent ſup pacē
ſ quicq̄ alij faciāt
tuā. Anima mea benedic dominū
† eccleſiā q̄ ē ſup ꝛa montem poſita
qm̄ liberauit † hieruſalem ciuitatē
ſuā a cunctis trbulatōibus eiꝰ dn̄ſ
deuſ noſter. Beatus ero ſi fuerint
ſ merces opꝝ vel aliq̄ imitatores corū uel natu
raliū filiorum.
reliquie ſeminis mei ad vidēdam
† .ſ. ſancti qui introducūt ad celeſtē ihieruſalē
claritatē hieruſalē. † Porte hierlm
ſ celeſti cōuerſatōe ſ fidi nitore ſ hi qui ha
bitāt in domo tua. do. in .ſe. ſ. la. te.
ex ſaphyro ⁊ ſmaragdo edifica-
buntur. et ex lapide p̄cioſo omnis
† muri circūeuntes .i. ſanctā eccleſiā munientes
ſūt lapides p̄cioſi lapides viui qui in zacharia
voluuntur ſuꝑ terram.
circumitus † muroꝝ eiꝰ. Ex lapide
ſ in domo patris mei māſiones m. ſ.
† qui dilatati ſunt caritate ſunt in edificio lapi
des mundi a malo et cādidi in bono
candido et mundo oms † platee eiꝰ
ſ ꝑ diuerſos cōuentus fidelium
ſternentur. ⁊ ꝑ vicos eius alleluia
ſ laudate nomē dn̄i ſ cui omia aſcribēda
ſ non homo
cantabit. Benedictꝰ dn̄s qui exal
tauit eam: vt ſit regnum eius in ſe-
cula ſeculorum ſuper eam amen.

C. XIIII.

ſ verba conſummationis ī bo
no ſolēt accipi. conſummant
ET conſūmati
ſermones bonorū cōſumunt ma
ſunt ſermōes thobie. Et
lorum.
poſtꝗ̄ illumiatus eſt thobias vixit
annis q̄draginta duobus. ⁊ vidit
ſ vt iudeas fi. fi. t. p. ſ. i. ſ in bono. vn̄ cō
pleti ſunt dies marie.
filios nepotū ſuoꝝ. Cōpletis itaqꝫ
ſ qui numerus ꝑfectus ē et trāſit a leua
in dextrā † corꝑa ſanctorum ī pace ſe. ſunt.
ſ quaſi mortuus mūde vixit deo.
annis centū † duobus. † ſepultus ē
ſ q̄ ſpecioſa dr̄ mundū ſignificat. qui et
ſpecioſus. vn̄ grece coſmos ab ornatu dr̄.
honorifice in niniue. Quinq̄ginta
naqꝫ ⁊ ſex annoꝝ lumen oculorū
ſ in numero ꝑfecto et ſacrato
amiſit: ſexagenarius vero recepit:
ſ recepto lumie
Reliquum vero vite ſue in gaudio
ſ ſꝫ creſcens de virtute in virtutē.
fuit. ⁊ cū bono ꝓfectu timoris dei
ſ ad dn̄m
ꝑrexit in pace. In hora autē mor
ſ ſeptiformi ſpū repletos
tis ſue vocauit ad ſe thobiam filiū
ſ per gratiā dei renatos. ſ fortes mali
ſuum. ⁊ ſeptē iuuenes filios ſuos
gnum vincentes
nepotes: dixitqꝫ eis. Prope erit i
ſ mundo
teritus niniue. Nō eni excidit ver
bū dn̄i. ⁊ fratres noſtri q̄ diſpſi ſūt

ſ viuentiū
a terra iſrael. reuertentur ad eam.
ſ pꝛiꝰ ſ multi filij deſerte
Omnis aūt deſerta terra eiꝰ reple
bitur: ⁊ domus dei q̄ in ea incēſa ē
iterū reedificabitur. ibiqꝫ reuertēt
oēs timentes deum. Et relinquent
ſ eccliam
gentes idola ſua. ⁊ veniēt ī hierlē
⁊ inhabitabūt in ea. et gaudebunt
ſ .i. terrenitatis
in ea. oms reges terre adorantes
deum iſrael. Audite ergo filij mei.
patrem veſtrū. Seruite dn̄o in ve
ſ cōſulentes alios
ritate. ⁊ inquirite vt faciatis q̄ pla
cita ſūt illi. Et filijs veſtris mādate
vt faciant iuſticias ⁊ elemoſinas.
vt ſint memores dei. ⁊ benedicant
eum in oī tp̄e in veritate et in tota
virtute ſua. Nunc ergo filij audite
me. ⁊ nolite manere hic. Sed qua
ſ in mūdo qui trāſibit et cōcupiſcētia eiꝰ
cumqꝫ die ſepelieritis matrē vr̄am
circa me in vno ſepulchro. et ex eo
ſ intentionem cordis ſ relinqua
dirigite greſſus veſtros vt exeatis
tis deſideria terrena ſ trāſgreſſio mā
hinc. Video enim quia iniquitas
datorū dī q̄ ipſiꝰ orbis extermiatō et totiꝰ hūa
eius finem dabit ei. Factū eſt aūt
ni generis terminabitur
poſt obitum matris ſue: thobias
abceſſit ex niniue cum vxore ſua et
filijs ⁊ filioꝝ filijs. ⁊ reuerſus ē ad
ſoceros ſuos. Inuenitqꝫ eos inco
† ad celeſtia deducens
lumes. in ſenectute bona. † ⁊ curā
ſ a ſeculi dilectōe ſ ad ꝑpetue
eorum geſſit. Et ipſe clauſit oculos
lucis cōtēplationē dirigēs ſ de qua dr̄ tu here
eorum. et omnē hereditatē domꝰ
ditabis in omnibus gentibꝰ. ſ vn̄ et videas fi
raguelis ipſe percepit: viditqꝫ qui
lios fi. t. p. ſ. i.
tam generationem filioſqꝫ filiorū
ſuorum. Et completis annis nona
ginta et nouem in timore domini
cum gaudio ſepelierūt eum. Om
nis autem cognatō eius. et omnis
ſ vna. ſ. generatio per totū orbē q̄rentiū deū de
qua dr̄ generatio rectorū bn̄d.
† q̄ vita melior q̄ cōuerſatio ſanctōꝝ q̄ ī gloria
generatō eiꝰ i † bona vita et in ſan
dei manere perpetuo
cta conuerſatōne permanſit: ita vt
accepti eſſent tam deo q̄ꝫ homini
† angelis quorū numero ſumus ſociādi et ī ꝑpe
tuū ſupna ſocietate copulādi † hti mites quo
niā ipſi poſſidebūt terrā. et credo videre bona
domini in terra viuentium
bus ⁊ † cūctis habitātibus † i terra.

Explicit liber thobie.

Et poſtꝗ̄. Qua
dragenarius numerus
laborioſus ē ieiunij. et
abſtinentie. nos autē
omnes huiꝰ vite labo
res debemus ſuſtinere
cum dei et proximi di
lectiōe et ſic fructifica-
bimus.

Quinquagin-
ta namqꝫ. Sacratū
numerum quinq̄gena
rium trāſierat. nec ad
ſexagenariū q̄ ꝑfecti
onem (ꝓpter ſenariū
ī quo omnia facta ſūt
ſignificat) ꝑuenerat:

In hora aūt.
Tobias id ē doctores
iudeorum qui de hoc
mundo exituri ꝓpin-
quis ſuis annūciāt q
mundus ad finē ꝓpin
quat et future vite bo
na in ꝓximo futura.

Thobias ab
ceſſit. Hoc quotidie
facit xp̄us cum malis
relictis ad bonorū cor
da illuſtrāda cōuertit
quos inuenerit ī ſene-
ctute bona quia in bo
nis opibus diu ſtudu
erunt. alios aūt p̄terit
qui diu viuentes nec
conſilio ſunt maturi.
nec canicie bone actio
nis venerādi. ſꝫ peccato
rum onere incurui. vn̄
yſaias. Puer centum
annoꝝ morietur. ⁊ pec
cator cētū annoꝝ ma
ledictus erit qui. ſ. diu
viuens animi leuitatē
non deſerit.

Sepelierūt. Se
pultura thobie finem
mundi deſignat. quo
dominus noſter cū cor
pore ſuo. qd̄ eſt eccleſia
in requiē intrat. ange-
lis de ſocietate boīum
ↄgratulātibꝰ ⁊ ſingu
los ꝑ diuerſas māſio
nes ꝓmeritoꝝ qualita
te collocantibus.